Ledina piše

Junij 2019

Letnik LIX, št. 1

LEDINA PIŠE

GLASILO OSNOVNE ŠOLE LEDINA

Letnik LIX, št. 1

Junij 2019

Šolski novinarji: Ana Katarina Tušar, 9. b, Marcela Grošelj, 9. b, Emelin Vid Novak, 7. a, Gal Ključevšek, 9. a, Kora Kapus, 5. a, Neža Erjavec, 5. a, Živa Lapajne, 5. a

Naslovnica: Marjeta Čater Timer, 9. b

Mentorica: Bojana Polak Mijović

Računalniško oblikovanje: Erazem Gregorič, 9. b

UVODNIK

Dragi bralci,

šolsko leto je že skoraj pri koncu. Kakor vsako leto je tudi tokrat izšel šolski časopis Ledina piše. Uf, letos se je pa zgodilo kar veliko stvari. Leto se je začelo z ekskurzijo devetošolcev v Budimpešto, zaključilo pa se bo z valeto. Ogromno pa se je zgodilo v vmesnem času. September se je začel z neljubo prigodo, saj je prišlo do poplave v knjižnici. Vanjo kar precej časa nismo mogli zahajati, tako da je mlajšim bralcem prav odleglo, ko so slišali, da bodo lahko prespali v šoli tudi to leto (pekli so palačinke, si ogledali gledališče kamišibaj, brali s terapevtskimi kužki …). Se spomnite teme naše humanitarne prireditve Ledinec Ledincu v decembru? Ker je letos leto Ivana Cankarja, je bila naša humanitarna prireditev posvečena prav njemu. Prireditev je bila deležna izjemnih pohval. Smo pa tudi to leto veliko zahajali v druge kraje. Uživali smo v šolah v naravi, se precej naučili na naravoslovnih dnevih, pevci so prepevali na pevskem vikendu in pevskih srečanjih, naši "Francozi" pa so gostili učence iz Francije en teden. Lahko pa vam izdam skrivnost – tudi v letošnji izdaji Ledina piše boste prebirali članke, ki so bili napisani s strani učencev iz bolnišnične šole.

Ker bo kmalu šolskega leta konec in ker že vsi nestrpno pričakujemo dolge počitnice, vas vabim k branju vseh teh zanimivih prispevkov in vam želim vesele proste dni.

Ana Katarina Tušar, 9. b

OBREKOVANJE

Seveda sem žrtev obrekovanja.
Mar nismo vsi?
In prav zares povem vam,
to zelo boli!

Ko laži in neresnice
o tebi širijo se,
v tebi to vzbuja
žalost in obupanje.

Majhen ali velik,
črn ali bel,
obrekovanja nihče
nikoli ni vesel.

Zato z obrekovanjem
prenehajmo zdaj
in tako bo na tej Zemlji
nastal prečudovit raj.

Jure Grad Jogan, 2. b

Zoya Dora Beus, 7. a

Pesem je nastala v okviru projekta Mednarodni dan strpnosti – dan za strpnost in prijateljstvo: STOP OBREKOVANJU.

ŠOLSKA KRONIKA

ŠOLSKA KNJIŽNICA OŠ LEDINA PRENOVLJENA, PRESELJENA IN PONOVNO V SVOJIH PROSTORIH

SEPTEMBER

V poletnem času (8. julija 2018) se je na OŠ Ledina zgodila poplava zaradi počenega ventila na hidrantu v 2. nadstropju. Poleg 10 učilnic in gospodinjske učilnice je bila poplavljena tudi šolska knjižnica, ki smo jo morali v mesecu juliju 2018 preseliti v srednjo telovadnico, kjer je delovala vse do srede decembra 2018. Uničena ali poškodovana je bila večina pohištva in okrog 2500 knjig. K sreči pa se je večina knjig ohranila zaradi takojšnjega sortiranja le-teh in izsuševanja prostorov. Ohranilo se je več kot 14.000 knjig, tako da ni bojazni, da uporabniki ne bi imeli česa brati. V mesecu oktobru 2018 pa smo izpeljali tudi zbiralno akcijo papirja, katere izkupiček je bil namenjen nakupu novih knjig.

Knjižnica OŠ Ledina deluje od decembra 2018 ponovno v 1. nadstropju v svojih prenovljenih »starih« prostorih in z novo opremo. Knjižnica za učence je že skoraj v celoti opremljena z novo opremo (manjka le še del omar), oprema v študijski knjižnici pa bo izdelana predvidoma do konca leta 2019, saj nam je MOL odobril prenovo obeh knjižnic v dveh fazah. V študijski knjižnici zato do nadaljnjega še ni mogoče izvajati sestankov ali govorilnih ur s starši, saj je zapolnjena s škatlami. Poleg nove opreme v knjižnici so bile v obeh knjižnicah zamenjane tudi stropne luči, obnovljen je bil parket ter del elektroinštalacij.

Medtem ko je potekala selitev knjižnice v srednjo telovadnico v poletnem času 2018 in smo jo izvedli v štirih dneh s pomočjo posameznih sodelavcev in selitvenega servisa, smo selitev v prvotne prostore izvedli sredi decembra 2018. Začeli smo v četrtek, 13. 12. 2018, in petek, 14. 12. 2018, ko smo skupaj z nekaterimi učitelji, vsemi učenci 5. b, 7. a, 8. a, 8. b in 9. a ter posameznimi učenci 7. b in 9. b preselili večino knjig iz knjižnice za učence. S selitvijo preostalega dela knjig iz knjižnice za učence, vseh knjig iz študijske knjižnice ter omar in ostale opreme, ki je ostala nepoškodovana, pa smo nadaljevali v ponedeljek in torek, 17. 12. in 18. 12. 2018.

Zahvaljujem se vsem učencem, ki so pomagali pri selitvi oziroma nošenju knjig in posameznim učiteljem ter ostalim sodelavcem, ki so pomagali bodisi pri selitvi bodisi pri pregledovanju uničenega gradiva. To so bili: Barbara Burger Mansutti, Nadja Ulcej, Manca Kavčič, Taja Užnik, Andreja Lunar, Maja Veršnjak, Irena Šimenc Mihalič, Sonja Vidrih, Jona Šušteršič, Lorin Möscha, Jure Turk, Vlado Štribl, Alenka Žunič ter gospe čistilke in gospod hišnik Peter Javornik. Iskrena hvala še enkrat vsem za kakršnokoli pomoč in razumevanje ter vse darovane knjige.
Vabljeni v nove prostore knjižnice.

Katarina Podobnik, šolska knjižničarka

Poplavljena šolska knjižnica, julij 2018

Šolska knjižnica v srednji telovadnici od julija do decembra 2018

Obnova stropa in sten v šolski knjižnici, avgust 2018

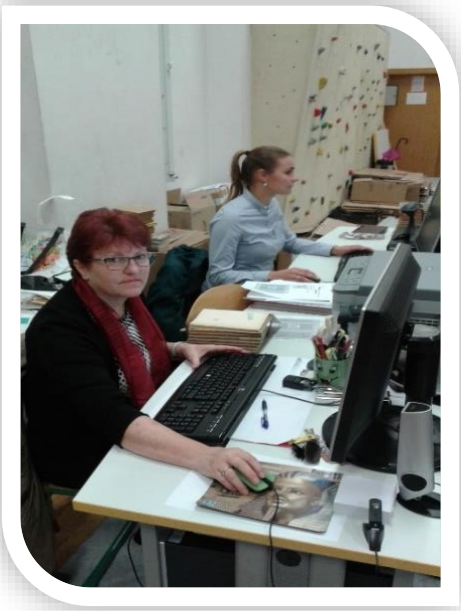

Delo in izposoja v srednji telovadnici
(Katarina Podobnik, Barbara B. Mansutti)

Del ekipe, ki je pomagal pri selitvi šolske knjižnjice, julij 2018

Prenovljena šolska knjižnica, december 2018

Knjižničarka, vodstvo OŠ Ledina in arhitektka v šolski knjižnici, december 2018

KNJIŽNICA

Šolska knjižnica poleti,
ko na obisk učencev ni,
si še sama avanture
in oddiha zaželi.

Saj na morje vsi odšli so,
vsi hladijo se nekje
in še knjižnice v mestu
so pod krošnje v parke šle.

Pa na lepem jo prešine,
ko bilo je sila vroče
in na julijsko nedeljo
se bazena ji zahoče.

Star hidrant ji je pomagal,
vodo spustil je iz ventila,
da se v knjižnico le-ta je
kar prek stropa dol ulila.

Otroško razigrane knjige
prve v vodo so skočile,
slikanice pa z rokavčki
so se plavati učile.

Učbeniki in revije
s knjigami so čofotali,
radostno razposajeni
špricali se in igrali.

A kaj šmenta, ko pa kmalu
so zabavo opazili
in vse knjige ven iz vode
so nemudoma rešili.

Joj, bilo res vse je mokro,
knjige, prostor in police,
da še knjižničarki v grozi
solza stekla je čez lice.

Vse sušili so zavzeto
in se modro odločili,
da zdaj knjižnico gotovo
bodo čimprej obnovili.

Ker pa mali knjižni molji
spet v šolo so stopili,
v telovadnico začasno
so vse skupaj preselili.

In kaj knjižnica tam dela,
ko zaklenejo se duri?
Košarko igra pod koši
in poti se ob pozni uri.

Saj pravijo, da je potrebno
premigati telo, možgane
in zato si učena dama
rekreacijo pač vzame.

A bo kmalu vse po starem
in bo knjižnica spet tam,
kjer učenci jo že leta
obiskujejo vsak dan.

In jim znanje ter modrosti
preko knjig bo spet delila,
na poletne pa norčije
bo kaj kmalu pozabila.

Kaj pa plavala, še kdaj bo?
Bo še košarko kdaj igrala?
Kdo ve, kaj se spet domisli,
ko spet sama bo ostala ...

ga. Dragica Kunaver

NAŠA ŠOLSKA KNJIŽNIČARKA

Moja šolska knjižničarka je zelo prijazna do vseh učencev in učiteljev. Vsak dan je zelo lepo oblečena in vsak dan ima lep rdeč šal. Zelo dobro in prijetno se je z njo pogovarjati o čisto vseh stvareh, najraje pa se z njo pogovarjam o različnih knjigah. Obe obvladava papajščino in tako se lahko z njo pogovarjam v papajščini.

Vanja Podrzavnik, 4. b

Naši knjižničarki je ime Katarina Podobnik. Je skrbna in včasih tudi zelo stroga knjižničarka. Uči nas, kako lepo ravnati s knjigami. Letos ima veliko dela zaradi poplave, ki nam je uničila veliko knjig.

Tadej Slana, 4. b

OSMOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI V BOHINJU

OD 3. 9. 2018 DO 7. 9. 2018

Lokacija letošnje šole v naravi mi je bila zelo všeč. Ni bilo preveč vroče, ne preveč mrzlo, jezero je zelo lepo, okolje pa čisto. Dom je lep, ker je prenovljen. Sobe so super, postelje udobne. Hrana je bila dobra.
Program mi je bil všeč, saj je bilo vse tako športne narave, jaz pa rada športam. Še posebej mi je bilo všeč kolesarjenje in plezanje po naravni steni. Namizni tenis je bil zakon, badminton pa tudi. S Peči se je lepo videlo jezero in okolica.
Dobro je bilo, ker smo bili po skupinah združeni z b-razredom, da smo se malo povezali.
Letošnja šola v naravi mi je bila super. Ni mi žal, da sem se je udeležila.

Ana Leskovar, 8. a

V šoli v naravi sem se dobro počutil, ker je okolje zelo lepo, dom pa čisto nov z zelo lepimi sobami. Všeč mi je bilo igrišče in dve mizi za namizni tenis. Od aktivnosti mi je bilo najbolj všeč lokostrelstvo, saj sem zmagal. Všeč pa so mi bili tudi kanuji. Plezanje pa je bilo naravnost briljantno. Zelo všeč pa mi je bil tudi cirkus, kjer sem se naučil malo žonglirati.
V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč, saj smo se imeli bolje, kot sem pričakoval.

Jon Novak, 8. a

Šola v naravi je bila poučna, zanimiva, spoznal sem veliko novega. Počutil sem se odlično. Hrana je bila dobra. Najboljše dejavnosti so mi bile kolesarjenje, hoja na Peč, preživetje v naravi in orientacijski tek. Žal mi je, da nismo šli plavat. Imel sem se lepo.

Urban Stražišar, 8. a

Letošnja šola v naravi mi je bila zelo zabavna. Sobe so bile lepe in ravno prav velike. V moji sobi smo imele tudi balkon. Okolica doma je zelo tiha in urejena. Blizu je tudi jezero. Hrana je bila dobra. Všeč mi je bilo, da smo imeli veliko različnih športov. V prostem času smo odšli igrat namizni tenis ali pa badminton. Učitelji so bili strogi in tudi zabavni. Večeri so bili zelo zabavni. Od športnih dejavnosti mi je bilo zelo zanimivo plezanje po naravni steni. Višine me je malo strah, ampak sem vseeno poskušala splezati čim višje. Preplezala sem pol stene in s tem sem zelo zadovoljna. Všeč mi je bilo, da smo bili učenci obeh razredov združeni v tri skupine. Zdaj smo prijatelji tudi z b-razredom.

Nuša Rus, 8. a

Šola v naravi v Bohinju mi je bila zelo všeč. Program je bil zanimiv, najbolj mi je bila všeč vožnja s kanuji in orientacija, kjer smo s pomočjo kompasa in navodil iskali točke po bližnjem gozdu. CŠOD Bohinj je na zelo lepi lokaciji, in sicer blizu Bohinjskega jezera. Dom je lep in vidno prenovljen. Edino, kar mi ni bila všeč, je to, da v sobah ni ur. Hrana je bila dobra. Imeli smo veliko aktivnosti: plezanje, vožnjo s kanuji, preživetje v naravi, orientacijo in delavnico o delovanju srca.

Gal Šoukal Avsec, 8. b

V tej šoli v naravi sem se zelo zabaval. Všeč mi je bila pokrajina, v kateri smo se gibali, tudi dom je bil lepo opremljen. Ob dejavnostih sem užival, hkrati pa sem se veliko novega naučil. Uslužbenci v domu so poskrbeli za zabavo in hrano. Ta šola v naravi je presegla moja pričakovanja.

Lev Bjelobaba, 8. b

Šola v naravi mi je bila na splošno všeč. Po dolgih počitnicah sem se končno lahko družila s sošolci. Program je bil zanimiv in naporen, a vseeno zabaven. Imeli smo tudi veliko večernih dejavnosti (družabno igro activity, cirkus …). Meni najljubša dejavnost je bila preživetje v naravi, saj smo se naučili, kako prečistiti vodo, da je pitna, kako z vrvjo prečkamo prepad. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko smo sami čisto tiho in pri miru sedeli trideset minut v gozdu. Šola v naravi mi je bila zelo všeč.

Brina Sterle Režen, 8. b

Moje mnenje o šoli v naravi je odlično, saj sem se počutila odlično, čeprav sem bila prvič. Sobe so bile zelo lepe. V sobi sem bila s Trišo in Brino.

Imeli smo različne dejavnosti, vse so mi bile všeč. Učiteljice so nas peljale tudi na okusen sladoled. Zjutraj smo imeli telovadbo. Šola v naravi mi je bila zelo všeč.

Alejna Hamiti, 8. b

VŠEČ NAM JE BILO

LEP DOM
JEZERO
NAMIZNI TENIS
KANUJI
AKTIVNOSTI
SLADOLED
KOLESARJENJE
VREME
LOKOSTRELSTVO
SVEŽ ZRAK
DOBRA HRANA
VELIKO ZABAVE
ŽONGLIRANJE
ORIENTACIJSKI TEK
KOPALNICA V SOBI

NI NAM BILO VŠEČ

VREME
HRANA
NISMO SMELI KUPOVATI IZ AVTOMATA
JUTRANJA TELOVADBA
SAMO 5 DNI
V SOBI NISMO IMELI UR
PREHITRO BUJENJE, ZGODNJE USTAJANJE
NI BILO PLAVANJA
PREMALO METEL, LOPARJEV IN ŽOGIC ZA NAMIZNI TENIS
PREMALO SLADOLEDA

CIRKUŠKA ZABAVA
PRIJAZNI UČITELJI
KOPANJE
PROSTI ČAS
PRIJATELJI
VEČERNI PROGRAM
DRUŽENJE
ACTIVITY
DELO NA TERENU
ZABAVNA ŠOLA V NARAVI
LEP RAZGLED
POSTELJE

LEDINCI SMO SI OGLEDALI RAZSTAVO IVAN CANKAR

5. 10. 2018

Izvedela sem veliko o njegovi družini, na primer to, da je bilo dvanajst otrok, Ivan je bil osmi. Oče je bil krojač, mama Neža pa dninarica. Ivan se je rodil na Vrhniki, študiral je pa na Dunaju. Bil je tudi zaprt za mesec in pol, ker je predaval, da bi se Slovenci in Jugoslovani združili v eno državo in se uprli Avstro-Ogrski. Zaprt je bil na Ljubljanskem gradu. Njegova znana socialna drama so Hlapci.

Anja Vajda, 6. b

Danes sem izvedela, da je Ivan Cankar živel v revni družini z enajstimi brati in sestrami. Poleg pisanja je tudi zelo lepo risal. Izvedela sem tudi to, da se je veliko selil in da je bil v Ljubljani v zaporu. Študiral je na Dunaju. Ko je bil majhen, jim je zgorela hiša.

Marija Rovtar, 6. b

Izvedel sem, da je bil zaprt, da je bil njegov bratranec Izidor Cankar, da je njegova najboljša socialna drama Hlapci, da je bilo pri hiši 12 otrok, da je študiral na Dunaju, da je bil njegov oče krojač, da se je mama imenovala Neža, da je bil Cankarjev sorodnik Oton Župančič in da je njegova prva zbirka pesmi Erotika.

Lan Kožar, 6. b

Izvedel sem, da je imel punco. Nisem vedel, da je pisal za revijo.

Leon Bogovčič, 7. b

O Ivana Cankarju me je presenetilo kar veliko stvari. Najbolj mi je ostalo v spominu, kako je prihitel do doma in si zaželel skodelice kave in medtem ko je mama skušala dobiti vsaj malo kave, si je on premislil. Zanimivo je, kako so ga najprej žalili, potem pa je imel veličasten pogreb.

Izabela Puc, 7. b

Izvedel sem, da je bil njegov oče krojač. Ivan Cankar je bil slavni pisatelj, njegov oče pa je imel zelo slabo plačano službo. Izvedel sem, da je imel 11 bratov in sester.

Jaša Kovič, 7. b

Presenetilo me je, da je imel enajst bratov in sester.

Matej Košič, 7. b

Izvedela sem, da je živel zelo zakomplicirano in slavno življenje. Bil je precej mlad, ko je umrl.

Larisa Stanko Varcar, 7. b

Nisem vedel, da je imel enajst bratov in sester, navdušen sem bil nad tem, kaj vse je doživel skozi življenje.

Blaž Kristan, 7. b

Pred razstavo nisem vedel ničesar o Ivanu Cankarju. Ogledal sem si njegovo zgodbo, v kateri opisuje svoje revno življenje in družino »na klancu«. V njihovi hiši je bilo kar dvanajst otrok. Izvedel sem, da je šel študirat na Dunaj in da je bil zaprt na Ljubljanskem gradu. Imel je bratranca Izidorja Cankarja, ki je bil urednik revije Dom in svet. Njegov oče je bil krojač, njegova najboljša socialna drama so Hlapci.

Marsel Sajko Muminović, 7. b

Pred ogledom razstave nisem vedel skoraj ničesar, ko pa sem bil v muzeju, me je presenetilo, da je študiral na Dunaju in da je imel veliko bratov in sester. Najlepše se mi je zdelo, da je prišel z Dunaja do mame in ji napisal lepo pesem.

Pascal Emmanuel Pirš, 7. b

Izvedela sem, da si je ob prihodu domov zaželel skodelico kave in mama jo je šla iskat do soseda. Ko pa je prišla domov, je rekel, da kave ne bo.

Asja Drinovec, 7. b

Zanimivo je bilo, kako je sam po izidu svoje pesniške zbirke rekel, da pisanje pesmi prepusti Otonu Župančiču. Žal mi je bilo zanj in za njegove bratce in sestrice, da so po odhodu očeta ostali sami z mamo. Zanimivo mi je bilo, da je bil zaprt na Ljubljanskem gradu in ne morem verjeti, da je bil včasih in ne tako dolgo nazaj tam zapor.

Brina Šalamon, 7. b

Izvedela sem, da je bila njegova prva pesniška zbirka Erotika in da so ga zaprli na Ljubljanski grad zaradi njegovega predavanja Slovenci in Jugoslovani.

Anja Lenarčič, 7. b

Zanimivo mi je bilo, da je šel študirat tehniko na Dunaj in da je po treh urah odnehal. Zanimivo je, da je imel javen pogreb.

Lucija Ivanc, 7. b

O Cankarju se prej ravno nisem zanimala in iskreno povedano, sem mislila, da bo razstava zelo dolgočasna, vendar sem bila zelo presenečena. Bila je zelo zanimiva in všeč mi je bila križanka, ki smo jo reševali. Mislila sem, da je imel s starši dober odnos, vendar je razstava razkrila, da to ni res.

Nia Cencič Petar, 7. b

PRIREDITEV LEDINEC LEDINCU V ZNAMENJU IVANA CANKARJA

1. 12. 2018

V soboto, 1. 12. 2018, se je v veliki telovadnici OŠ Ledina odvila tradicionalna humanitarna prireditev Ledinec Ledincu, ki jo je letos navdihnil citat Ivana Cankarja: "Srečna je pot, če je ljubezen vodnik.''

Obiskovalce prireditve sta na poti z vlakom od Vrhnike do Dunaja, od točke do točke, vodila Ivan Cankar (Tevž Repovž) in mlado dekle (Liza Marinko), vseskozi ju je sprevodnik (Tadej Skubic) obveščal, na katerem postajališču, točki, sta. Ustavila sta se kar na 18 postajališčih, na katerih so učenci od 1. do 9. razreda ter posredno tudi srednješolki iz bolnišničnih šolskih oddelkov prikazali, kako so začutili duh velikega pisatelja. Pred prireditvijo in po njej je v pritličju šole potekal tudi prednovoletni bazar.

Taja Užnik

V soboto, 1. 12. 2018, je potekala predstava Ledinec Ledincu. Letos mineva 100 let, odkar je umrl Ivan Cankar in zato je to bila rdeča nit predstave. Uprizorjena je bila pot od pisateljevega rojstnega kraja, Vrhnike, do Dunaja. Ker sodelujem pri Cankarjevem tekmovanju, je bila predstava zame poučna, čeprav sem točno vedela, kaj se bo zgodilo v vsaki zgodbi, saj sem prebrala Cankarjeve črtice Moje življenje. V črticah opisuje vse od svojih najzgodnejših spominov otroštva do svojih zrelih let. Tako je bilo tudi v predstavi. Pogrešala sem svojo najljubšo črtico iz zbirke Moje življenje, in sicer Mater sem zatajil. A morda je le malce preveč žalostna, da bi jo uprizorili na predstavi. Odigrana pa je bila moja druga najljubša črtica, ki govori o Cankarju in njegovi sestri Lini, s katero sta mami kradla suhe hruške. Pisatelj je rekel, da je takrat prvič občutil in izkusil žensko zapeljivost in njeno izdajalsko hinavščino. Iskreno pa me je nasmejala tudi zgodba, ki je govorila o Cankarjevem prvem šolskem dnevu in računanju s pomarančami. Pohvalila bi tudi vse pevske nastope.

Živa Krapenc, 8. a

Na prvo soboto v decembru smo se učenci Osnovne šole Ledina zbrali na vsakoletni prireditvi za otroke in starše Ledinec Ledincu. Predstava se je začela z zvokom vlaka in nagovorom sprevodnika, ki ga je odigral Tadej. S tem smo gledalci dobili občutek, da smo na vlaku. Na začetku prireditve so nas pozdravili učenci prvih razredov, ki so program popestrili z dialogom o Cankarju. Potem so se nam predstavili učenci tretjega razreda s popularnim plesom »floss«. Po njihovem nastopu so se nam predstavili učenci šestega razreda, ki so zarepali pesem o kavi, ki je bila zelo zanimiva. Predstavil se nam je še pevski zbor. Prireditev se je zaključila z govorom gospe ravnateljice. Prireditev je bila izpeljana zelo dobro.

Črt Golob, 9. a

Ledina ponovno udari!

Na leto Ivana Cankarja so priredili vsakoletno tradicionalno predstavo, ki se imenuje Ledinec Ledincu. Na delovno soboto prvega decembra 2018 se je odvijala za učence in starše. Tema je bila Ivan Cankar. Otroci iz osnovne šole so dobro uprizorili Ivana Cankarja in njegovo življenje. Sodelovalo je veliko razredov. Tretji razred je zaplesal Muhe z novim plesom »floss«. Predstava je bila uspešnica Cankarjevega leta. Pripravili so tudi bazar. Izdelki osnovnošolcev so se prodajali zelo dobro, denar pa je namenjen šibkejšim. Zmagali pa so piškotki devetošolcev, saj si za tri evre dobil pet piškotov in lepo misel.

Gal Ključevšek, 9. a

Učenci so imeli zelo dobre točke, ki so opisovale njegovo življenje, ko je hodil v šolo na Vrhniki, ko je prišel v Ljubljano in pripotoval na Dunaj. Najbolj všeč mi je bila točka Kava, v kateri je šestošolec Bernard igral mamo Ivana Cankarja, ki je bila užaljena, ko je njen sin zavrnil kavo. Mi, petošolci, smo predstavili Ljubljano s točko Ples špalir. Letošnji Ledinec Ledincu mi je bil zelo všeč.

Julija, 5. a

Nastopi so bili zelo zanimivi in nekateri tudi zelo smešni. Naš nastop je bil tudi zelo dober, saj smo se zelo potrudili. Zelo mi je bilo všeč, ker so tudi naši starši prišli in si ogledali naše nastope. Ko smo vsi odigrali svoje točke, smo šli s starši na bazar. Prireditev mi je bila zelo všeč in zelo sem se zabaval.

Din, 5. a

Prireditev sta vodila dva učenca, ki sta predstavljala deklico in Ivana Cankarja. Najbolj všeč mi je bil nastop šestošolcev z naslovom Ekskurzija k Ivanu Cankarju, ki je govorila tudi o Cankarjevi zgodbi Skodelica kave. Tudi naš razred je imel skupinsko točko, saj smo plesali na pesem Mala terasa in Ljubljančanke. Prireditev mi je bila zelo všeč, tako tudi mojim staršem in sestri. Upam, da bo naslednje leto tudi takšna.

Kora, 5. a

Vsi smo bili zelo živčni, toda vseeno smo našo točko speljali do konca. Živčnost je izginila, učenci pa so nam zelo močno zaploskali.

Nina, 5. a

Na vlaku je bila ena gospodična, poleg katere se je usedel Ivan Cankar. To dekle sploh ni vedelo, da je to on. Šele na koncu je izvedelo, da je to Ivan Cankar. Ta dan je bil super in zabaven.

Rubina, 5. a

Všeč mi je bila točka četrtošolcev, saj so imeli glasno moderno glasbo. Mlad fant je poslušal glasbo in moderno plesal, ostali pa so stali mirno in plesali stari ljudski ples. Všeč mi je bilo tudi, ko sta moja prijatelja Kristjan in Gal nastopala s pevskim zborom. Gal je bobnal, zato ni pel.

Val, 5. a

Prireditev Ledinec Ledincu je bila zelo zabavna. Videl sem svoje prijatelje. Ko smo bili na vrsti mi, me je zgrabila trema, ampak potem sem se zelo zabaval.

Mario, 5. a

Zgodba je govorila o Ivanu Cankarju, ki je na vlaku spoznal neko gospodično. Ona ni vedela, da je on Ivan Cankar. Veliko točk je bilo povezanih s plesom in glasbo. Te prireditve ne bom nikoli pozabila.

Adriana, 5. a

Najbolj všeč mi je bila točka Muhe, ker je bila smešna in zabavna. Vse je bilo super, še posebej piškoti na bazarju. Imel sem se zelo dobro.

Urh, 5. a

Najbolj všeč mi je, da so se mentorice zelo potrudile in da se je humanitarna prireditev Ledinec Ledincu dobro izpeljala. Mislim, da smo se tudi učenci dobro odrezali. Všeč mi je, da imamo humanitarno prireditev vsako leto in da s tem zbiramo denar za šolski sklad.

Neža, 5. a

Zelo je bilo lepo. Nastopi so bili odlični. Mislim, da nimajo na nobeni drugi šoli tako dobro organizirane prireditve, kot jo imamo mi. Vse so tako lepo uredili in nastopi so bili med seboj povezani. Nit je bila obletnica Ivana Cankarja. Vsi smo se zelo zabavali, saj so bile nekatere točke tudi smešne. Vsako leto komaj čakam na to prireditev in na novo temo. Najbolj pa sem vesela, da nas je naša učiteljica tako dobro pripravila.

Alina, 5. a

LEDINCI FILOZOFI

25. 1. 2019

V petek, 25. 1. 2019, so člani šolskega kluba UNESCO obeležili svetovni dan filozofije, ki mu je sicer namenjen vsak tretji četrtek v novembru. Letos je torej filozofija slavila 15. 11. 2018.

Tema letošnjega svetovnega dne filozofije je bila NELAGODJE SMISLA, zato so učenci razmišljali o tem, kaj je smisel, kaj nelagodje, kaj nelagodje smisla …

Mlajši učenci so prisluhnili zgodbici Hvaležni medved in jo ilustrirali, starejši pa so zagrizli v težja miselna vprašanja na delovnih listih.

Čeprav so bili na srečanju šolskega kluba UNESCO zbrani učenci od 1. do 9. razreda in je bila tema zelo zahtevna, so dan filozofije obeležili zelo razmišljujoče.

Ob verzih iz pesmi Bit skupine Zmelkoow:
»O, usmili se nas in povej enkrat za vselej na glas! Kaj je smisel in namen, kako je treba živet, da bomo srečni in zdravi od glave do pet?« so podali nasvete soledincem. Nekaj najbolj zanimivih:

Prepovedala bi plastične vrečke. Odstranila bi bodečo žico na mejah. Prepovedala bi kitolov.
Ema Poderžaj, 2. b

Srečen si, če imaš prijatelje; zdrav pa si, če se gibaš.
Alja Rebolj, 2. b

Mislim, da je treba živeti tako, kot hočeš, in delati to, kar je treba, in upoštevati moramo pravila.
Jakob Gerbec, 5. a

Delaj, kar imaš rad, hvaležen bodi tistim, ki te hranijo in so prijazni do tebe.
Črt Merjasec, 6. a

Treba je živeti tako, da se ne morimo in ne skrbimo za vsako stvar, saj stres ubija.
Urban Albin Turk, 9. a

O hvaležnosti so razmišljali učenci od 3. do 5. razreda. Skušali so odgovoriti na vprašanji, za kaj vse so hvaležni in kako izkazujejo svojo hvaležnost.

Hvaležna sem za nekaj, kar se lepega zgodi. Svojo hvaležnost izkazujem z zahvalo.
Lena Obrenović, 3. a

Za vse, kar mi dajo, za toplo posteljo, za pomoč pri nekaterih stvareh, da lahko hodim v šolo in druga opravila, za dobro hrano. Hvaležnost izkazujem tako, da to, kar dobim, tudi uporabljam.
Ožbej Obreza, 3. b

Za vsa darila za božič, rojstni dan …
Se zahvalim, dam kaj nazaj, sem prijazen …
Jakob Gerbec, 5. a

Za vse, kar so mi dali, in da me peljejo vsako leto na morje. Za obleke, dom, toplo posteljo.
Črt Grohar, 5. b

In kaj je smisel življenja?

Črt Merjasec iz 6. a pravi, da je smisel življenja »*nekaj, kar je pomen, za katerega živiš (družina, prijatelji, šport …)*.« Smisel v iskanju smisla vidi v tem, »*da boš vesel, srečen*.« Meni, »*da če najdeš smisel življenja, lahko bolje živiš*.«

Urban Albin Turk iz 9. a pa je razmišljal tako:
»*Smisel življenja je iz čisto biološkega vidika samo ohranjanje človeške vrste, ampak ljudje mislijo, da je smisel iskanje sreče. Smisel v iskanju smisla je v bistvu samo posameznikova ustvarjalnost, kar lahko poveča ali pa temporalno zmanjša produktivnost. Menim, da se z iskanjem smisla ne bi morali ukvarjati, a večina ljudi se še vedno ukvarja. Iskanje smisla življenja lahko zelo poveča kvaliteto življenja, če je naš smisel sreča in delo; lahko pa nas obuboža, saj je lahko iskanje smisla drago in potratno. Dandanes se vse stavi na neko ustvarjalnost in unikatnosti, kar vse »unikatne« stvari naredi nekako normalne, povprečne. Isto je s smislom življenja: vsi hočejo neko unikatnost, kar naredi vse poskuse unikatnosti običajne. Včasih so bili vsi običajni in tistih nekaj unikatnih ljudi je res izstopalo, kar zdaj hočejo res vsi.*«

SEDMOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI V FIESI V CŠOD BREŽENKA

OD 30. 1. 2019 DO 1. 2. 2019

Šola v naravi je bila zabavna in poučna. Bil sem v sobi s štirimi najboljšimi in zabavnimi prijatelji. Sobe so bile čiste in urejene. V sredo smo šli raziskovat jezeri v Fiesi in nato smo se preizkusili v lokostrelstvu. Zvečer smo šli v Piran. Ob jutrih smo telovadili. Raziskovanje po jutranji telovadbi je bilo zanimivo in hkrati težko. Med počitkom sva se z mojim prijateljem igrala monopoli. Prvič sem poskusil školjke in bile so zelo okusne. Predzadnji večer smo imeli disko in plesali smo do 21.15. Užival sem. Zadnji dan je bil zelo zabaven, saj je deževalo in ostali smo v domu ter spoznavali slovensko Istro. V tej šoli v naravi sem se veliko naučil.

Emelin Vid Novak, 7. a

Šola v naravi je bila v redu, zabavali smo se in tudi učili. Bivali smo v CŠOD Breženka v Fiesi. V sobi sem bil z Janezom, Rupertom in Emelinom. Hrana mi je bila všeč, še posebej zajtrk. Prišli smo v sredo in odšli v petek. Naše dejavnosti v sredo so bile lokostrelstvo in pohod ob jezeru v Fiesi, zvečer pa smo šli na sprehod do Pirana. Zjutraj smo imeli jutranjo vadbo.

Tristan Barbaroša, 7. a

V šoli v naravi smo se imeli lepo,
po starših nam nič ni bilo hudo.

Ko smo prispeli, smo bili vsi veseli
in smo se v svoje sobe hitro povzpeli.

Pozdravil nas je vodja doma,
šole v naravi krona.

Potem sestanek smo imeli
in že s kosilom začeli.

Popoldne smo jezera odkrivali
in se v vodo porivali.

Zvečer smo v Piran odšli
in tam smo lovili.

Zjutraj budnica je bil taka,
da se je zbudila vsaka zvezdica zaspanka.

Ko zajtrk smo pojedli,
že smo okoli doma bredli.

Potem smo skočili na kosilo
in že dobili novo navodilo.

Nato smo školjke čistili
in na orientacijski pohod odšli.

Nato večerjo smo pojedli
in za disko se uredili.

Zvečer divjal je disko
in opazoval nas je kužek Lisko.

V petek v domu smo bili,
a po kosilu smo skoraj že domov odšli.

Bili smo namreč na koprski fakulteti
in opazovali DNK v pipeti.

Poizkušali smo olivno olje
in vsi smo bili boljše volje.

Nato proti Ljubljani smo odšli
in vsi veseli smo bili.

V šoli v naravi bilo je lepo
in ko skupaj smo bili,
nam ni bilo hudo.

Liza Marinko, 7. a in Izabela Puc, 7. b

Ko se je jutro že nagibalo k dopoldnevu, smo se učenci 7. razredov pripeljali v Fieso. Noge smo imeli že čisto otrdele, zato smo odšli na sprehod ob obali. Želodčke smo napolnili z dobrim kosilom. Po kosilu smo se siti in zadovoljni pomerili v svojih veščinah lokostrelstva. Zvečer smo raziskovali zanimivosti jezer v Fiesi. Spat smo se odpravili popolnoma utrujeni. Jutro smo pričeli z intenzivno telovadbo. Z obilnim zajtrkom smo se držali slovenskega pregovora, da je treba zajtrkovati kot kralj. Ker smo ohranjali kondicijo in želeli bolje spoznati Fieso, smo se odpravili na orientacijski pohod. Ker naše orientacijske veščine še niso izpopolnjene, se je naša skupina izgubila, a na koncu smo le našli pravo pot. Poskusili smo strunjanske školjke, za piko na i pa smo dobili še kosilo. Spoznavali smo morske organizme v bibavičnem pasu. Naslednje jutro smo začeli s pakiranjem in ga nadaljevali z zabavnim kvizom. Avtobus nas je v deževnem popoldnevu odpeljal na univerzo v Kopru, kjer smo spoznavali slovenska oljčna olja. Nazadnje smo se izmučeni odpravili proti domu. Šola v naravi nama je bila zelo všeč, najbolj so nama bile všeč strunjanske školjke in lokostrelstvo.

Stela Sotler in Lucija Ivanc, 7. b

Najbolj mi je bilo všeč lokostrelstvo. Dobili smo navodila. Zbirali smo točke po skupinah. Kasneje smo se zamenjali z drugo skupino ter odšli na igrišče, kjer smo igrali košarko in namizni tenis. Všeč mi je bila tudi hrana, najbolj pa večerje.

Alekdandar Ljubojević, 7. b

Šola v naravi mi je bila všeč. Bivali smo v Breženki v Fiesi, blizu Pirana. Bili smo v 2. nadstropju, v sobah po štirje učenci. Veliko smo se družili in sprehajali. Šli smo tudi do Tartinijevega trga v Piranu. Zelo mi je bilo všeč lokostrelstvo in športne igre, igrali smo tudi nogomet. Zabaven mi je bil tudi orientacijski pohod in igranje kriketa. V petek bi morali iti v Piran, ampak zaradi dežja nismo šli. Namesto tega smo igrali zabavni kviz. Škoda, da nismo bili ves teden.

Tian Lan, 7. a

PEVSKI TABOR 2019

OD 8. 3. 2019 DO 10. 3. 2019

Ledinski pevci smo v petek popoldne po ovinkasti cesti prispeli v Radence ob Kolpi, kjer nas je pričakalo toplo sonce in zelo prijazno osebje doma. Po odličnem kosilu smo se razporedili po sobah, nato pa pridno začeli vaditi in ustvarjati. Po večerji smo si privoščili sproščujoč večer ob risanki in družabnih igrah in se po zaključenih večernih dejavnostih utrujeni ulegli na zaslužen počitek. Naše sobotno jutro se je začelo s petelinjim kikirikanjem. Po okusnem zajtrku smo se odpravili na sprehod raziskovat okolico doma. Ob Kolpi smo metali žabice in risali po mivki. Pevci otroškega zbora so na bregu reke nabirali kamenčke in veje za ustvarjanje, medtem pa se je mladinski pevski zbor že opeval – kar v naravi. Po malici je z vajami začel otroški pevski zbor, starejši pevci pa smo nadaljevali z ustvarjanjem na ustvarjalni delavnici. Pevci obeh pevskih zborov so na vajah pridno prepevali, v vmesnem času pa ustvarjali svoje umetnine. Starejši pevci so se urili v slikanju z akrilnimi barvami, mlajši pevci pa so se na svežem zraku na klopcah za domom učili kvačkati. Oboji so se pri petju in ustvarjanju zelo izkazali.

Tim pevskega vikenda

ŠOLSKO TEKMOVANJE V ZNANJU KLEKLANJA ZA PRIZNANJE IVANKE FERJANČIČ

18. 3. 2019

Marčevskega šolskega tekmovanja v znanju klekljanja se je udeležilo 8 učencev. Tekmovali so v kategoriji *Ris z ovinkom in pravokotnim vogalom, listek iz kitice z ovitki*. Vzorec je zahteval izkazano osnovno znanje.

Tekmovalke so odlično klekljale. Dosegle so visoko število točk in osvojile bronasto priznanje. Prav vse so se uvrstile tudi na državno tekmovanje, ki bo 16. junija 2019 v Idriji v času Čipkarskega festivala.

Ledinske klekljarice, ki nas bodo zastopale na državnem tekmovanju, so: Lucija Ivanc (7. b), Živa Bregar (7. b), Zarja Javh Dobernik (9. b), Marjeta Čater Timer (9. b), Maruša Komat (9. b), Elizabeta Ivanc (9. a) in Lana Kariž Meško (9. b).

Ines Štular, učiteljica izbirnega predmeta klekljanje

PO 56 LETIH PONOVNO NA OŠ LEDINA

26. 3. 2019

V torek, 26. 3. 2019, so skozi velika ledinska vrata ponosno vstopili ledinski učenci, ki so prvič prestopili prag naše šole 1. 9. 1955. Ali je res od takrat minilo že 64 let? Ali je mogoče, da so ledinska vrata za sabo zaprli leta 1963 in odšli novemu življenju naproti? Nekdanjim našim ledincem, polnim energije in pozitivnega optimizma, teh let nikakor ne bi mogli pripisati …

Sprejem za nekdanje ledinske učence smo pripravili v učilnici 28. Tam jih je pričakala šolska malica. Z veseljem so popili čaj iz šolskih skodelic in se prepustili obujanju spominov. Spominjali so se učiteljev, sošolcev in sošolk ter različnih dogodkov. Obujali so predvsem lepe dogodke in bili enotnega mnenja, da so bila to brezskrbna leta. Poudarili so, da so se veliko družili med seboj in igrali na prostem. Gospodu Bogdanu je v spominu ostal hišnik. Učenci so ga takrat klicali ata. Imel je veliko dela, saj je moral zakuriti peči po vseh razredih, hkrati pa je skrbel tudi za zvonjenje. Gospod Bogdan je imel to čast, da ga je hišnik dvignil, da je dosegel zvonec in zvonil. Spominja pa se tudi njegove žene, klicali so jo mama. Skrbela je za malico in vsak dan je na roke rezala kruh. Krajce je vedno shranila za njih. Gospa iz prve klopi nikakor ni mogla pozabiti, kako je učiteljica v učence metala ključe in pri svojih metih vedno zadela. Mi na šoli smo se potrudili in jim pripravili poučen program. Najprej smo jim predstavili, kako šola deluje danes, potem pa smo izvedli še dve krajši uri slovenščine in jih seznanili z jezikovnimi posebnostmi, ki jih mladi uporabljajo danes. Popeljali smo jih po šoli in se ustavili tudi v knjižnici. Katarina Podobnik, šolska knjižničarka, jim je predstavila delovanje knjižnice in na kratko predstavila obnovitvena dela. Takratni ledinci so v tem prostoru imeli laboratorij za kemijo. V zbornici je naše goste sprejela in pozdravila ravnateljica, gospa Marija Valenčak. Odšli smo tudi v jedilnico, kjer je bilo nekoč stanovanje za hišnika. V prostorih današnje računalniške učilnice je bila nekoč telovadnica. Nekdanja ledinka se je spominjala, da je v tem prostoru prav na vsaki prireditvi igrala na klavir. Ogledali smo si tudi telovadnico in šolsko igrišče.»Prvošolci iz leta 1955« so se za prijazen sprejem in dobro počutje na šoli zahvalili s čudovito rožo. Dogovorili so se, da bodo še letos ponovili končni izlet iz osnovne šole, in sicer v Piran. Čez 5 let pa so obljubili, da se zopet vrnejo na našo in njihovo osnovno šolo Ledina.

Katarina Rigler Šilc in Alenka Žunič

NOČ Z ANDERSENOM

12. 4. 2019

S petka na soboto smo nekateri učenci in učiteljice OŠ Ledina v šoli prespali. Noč z Andersenom je bila zelo zabavna in navdihujoča. Med drugim smo veliko izvedeli o pravljičarju H. K. Andersenu in spoznali japonsko gledališče kamišibaj. Čeprav nismo kupili riževih piškotov, smo si ogledali nekaj predstav tega preprostega, a zanimivega gledališča. Všeč sta nam bila tudi terapevtska kužka in palačinke. Zabavno je bilo skrbeti za prvošolce. Po pravljici za lahko noč smo hitro zaspali, saj nas je večerni sprehod utrudil. V spominu nam bo ostala tudi sobotna ustvarjalna delavnica. To je bila nepozabna noč.

Eva, Hana, Ines, Alina, 5. b

Jure, 1. a

DRUŽENJE PRVOŠOLCEV IN PETOŠOLCEV

Prvošolcu je bilo ime Vadim. Predstavil sem mu slikanico Rdeča Kapica. Vadim prihaja iz Rusije, a vseeno zna dobro slovensko.

Din Šišić, 5. a

Prvošolki je ime Eva. Knjiga Mamica, kje si? ji je bila všeč. Na šoli ji je všeč. Njena najboljša prijateljica je Iva. Rada se igra na igrišču. Njena najljubša žival je konj. Je prijazna in mirna.

Julija Anzeljc, 5. a

Spoznala sem prvošolko Ivo. Predstavila sem ji knjigo Trije prašički. Bila ji je všeč. Rada je na igrišču, kjer vidi svojega bratca. Tako sva se navezali, da sva se na koncu objeli.

Izabela Gradnik, 5. a

K prvošolcem smo nesli pravljice, ki smo jim jih pripovedovali. Med poslušanjem so napeto gledali, kaj se bo zgodilo. Povedali so nam, da radi hodijo v šolo in da imajo radi pravljice.

Nina Slemenšek, 5.a

Prvošolcu je bilo ime Jan. Predstavil sem mu knjigo Cestni ropar Podgana. Bila mu je zelo všeč. On mi je predstavil knjigo Kekec. Imela sva se super.

Urh Lihtenvalner, 5. a

Družil sem se z Nalom. Je prijazen in pameten. Povedal mi je, da se ima na šoli dobro. Igra košarko. Šolo dobro pozna, saj ima v njej že dva brata.

Jakob Gerbec, 5. a

S sošolko Alino sva prvošolki predstavili slikanico 10 puhastih piščančkov. Zelo rada je poslušala zgodbico. Vse tri smo se zabavale.

Ema Pavlin, 5. a

Družila sem se s prvošolko Tajro. Prebrala sem ji knjigo Palček Pavl. Malo sva se tudi pogovarjali. Bilo je zanimivo in zabavno. Mislim, da se je tudi Tajra zabavala. Upam, da bomo to lahko ponovili.

Maja Stabej, 5. a

Na obisku pri prvošolcih smo brali naše najljubše slikanice. Prvošolki Tisi sem prebrala slikanico Dve želji. Zelo sva se zabavali. Malo je ona brala meni in tudi jaz njej. Izvedela sem, da ji je na Ledini všeč in da se je že veliko naučila.

Alina Pečan Murat, 5. a

Danes smo odšli k prvošolcem. Izbral me je Jug. Predstavil sem mu mojo slikanico iz otroštva Racman in knjiga. Ko sem se z njim pogovarjal, sem se počutil, kot da bi se pogovarjal sam s sabo, saj so ga zanimale enake stvari. Tudi smisel za humor je imel. Saj pravim – KOT JAZ.

Patrick Oprešnik Prodanović, 5. a

Prvošolki je ime Kaja. Je zelo prijazna. Njena najljubša žival je sova. Pokazala mi je njene copatke. Povedala sem ji zgodbo o Sneguljčici. Kaja pa mi je povedala zgodbo o Rokavički. Ura se je na žalost hitro končala.

Adriana Topčagić, 5. a

Danes sem se družila z Mašo. Prebrala sem ji knjigo Alica v čudežni deželi. Bilo je zanimivo. Prvi razred je zelo zabaven. Upam, da se podobno druženje še kdaj ponovi.

Tjaša Pestelj, 5. a

Prvošolcu je bilo ime Rok. Prinesel sem knjigo Mišek Miško in Belamiška. Bila mu je všeč. Rekel je, da je na šoli super. Knjige ni poznal.

Oto Tušar, 5. a

Bila sem s prvošolko Kristino. Predstavila sem ji knjigo Kekec in Pehta. V druženju sem uživala. Kristini je na šoli všeč. Bila je prijazna in veliko se je že naučila.

Pika Rebolj, 5. a

S Tianom sva se zelo dobro imela. Prebrala in prelistala sva knjigo, nato sva se igrala. Preštela sva tudi kapljice. Bilo jih je 73.

Mario Ninčević, 5. a

Pogovarjala sem se z mnogimi prvošolkami. Pri vseh mi je bilo všeč. Vse so me zelo poslušale. Imela sem se fino. Mislim, da so se tudi one dobro počutile. Prav vsem je na Ledini zelo všeč.

Živa Lapajne, 5. a

S sošolcem Mihom sva se družila s prvošolcem Žigom. Predstavil sem mu knjigo Pošast, ne požri me. Žiga je predstavil knjigo Hvaležni medved. Zelo dobro se spominjam svojega prvega razreda. Upam, da je tudi letošnjim prvošolcem všeč v šoli.

Jakob Bregar, 5. a

Moji prvošolki je ime Melisa. Povedala mi je, da ji je v šoli všeč. Skupaj sva brali knjigo Medvedek Jaka na kmetiji.

Mubejna Islami, 5. a

Danes smo šli k prvošolcem. Bila sem z deklico Sofijo. Povedala sem ji pravljico Alica v čudežni deželi. Na Ledini ji je zelo všeč.

Neža Erjavec, 5. a

Najbolj všeč mi je bilo, ko sem spoznal, kako so prvošolčki prijazni. Z mojim prvošolčkom sva se imela zelo dobro. Naučil sem ga brati. Knjiga mu je bila zelo všeč. Na koncu sva se tudi pogovarjala.

Val Morela, 5. a

Bil sem z Žigom. Bilo je zelo dobro. Predstavil sem mu knjigo Minka peče piškote. Na šoli mu je zelo všeč. On mi je predstavil knjigo Hvaležni medved.

Miha Marinko, 5. a

INTERVJU

Ime in priimek: Sem Valerija Fišer.

Kraj bivanja: Živim blizu OŠ Ledina, z možem.

Prosti čas: Hodim k telovadbi v ŠD Tabor, v gledališče. Rada berem, se igram z vnukinjami, prostovoljno delam na OŠ Ledina in v Knjižnici Otona Župančiča. Zelo rada pa tudi smučam, kolesarim in hodim na različne hribe.

Poklic: Poklic profesorice slovenščine sem opravljala na OŠ Sostro, OŠ Bežigrad, bila sem tudi urednica učbenikov pri MKZ.

Osnovna šola: Hodila sem na OŠ Ledina (tudi sinova, vnukinja).

Krožki v osnovni šoli: Obiskovala sem pevski zbor, recitacijski (dramski) krožek, telovadbo.

Hišne živali: Imela sem kanarčka (oče ga je spustil iz kletke, po pomoti).

Koliko let ste učili na šolah? 37 let.

Kateri predmet ste najraje obiskovali? Slovenščino, telovadbo, likovno vzgojo, zgodovino.

Ali so vas kot učiteljico imeli radi? Menda. Mislim, da ja, ker imam z mnogimi učenci še stike.

Ali ste radi hodili z učenci v šolo v naravi? Da, na smučanje še posebej.

Vam je bilo bolj všeč, ko ste učili v šoli, ali sedaj, ko učite prostovoljno? Oboje.

Ali ste bili zaposleni še kje? V ŠD Tabor sem kot študentka učila v oddelku cicibani (telovadba), delala sem na televiziji, kjer sem delala kot novinarka (Modro, Turbolenca).

Ali bi danes ponovno izbrali poklic učiteljice? Ne bi zamenjala vloge učiteljice. Učenci ti dajo veliko energije, veselja …

Se spomnite kakšne smešne situacije oziroma dogodka, ko ste učili? Na OŠ Sostro smo se v času pusta vsi spremenili v zapornike (skupinska maska).

Najlepša hvala za vaš čas in srečno.

Kora Kapus, Neža Erjavec, 5. a

POTOPIS – NAŠE POTOVANJE NA OTOKA REUNION IN MAURICIUS

Decembra sem šla za en mesec z družino v Afriko. Natančneje na otoka Reunion in Mauricius, ki sta zraven večjega otoka Madagaskar. Tja smo odšli zaradi mamine službe, saj je delala na gledališkem festivalu v mestu Saint Paul na Reunionu.

Otok Reunion je pravzaprav del Francije, čeprav se od Pariza do otoka potuje 11 ur z letalom. Mešanica kultur na otoku je zelo zanimiva. Načini življenja so malo kreolski, malo francoski, malo indijski in malo kitajski, predvsem pa je vse skupaj zmešano v reunionsko kulturo.

Tudi pri hrani se pozna ta mešanica kultur in tako nastajajo zelo slastne jedi. Jaz sem najraje jedla curry omake z mesom ali z zelenjavo in zraven riž in lečo. Velikokrat smo na tržnici kupili male trikotne sirove zvitke, ki se imenujejo samosa. Starša sta najraje jedla ličije in mange. Enkrat pa so nas mamini prijatelji povabili na večerjo na pico in smo jo z velikim veseljem jedli. Šele po obroku smo ugotovili, da so bili na njej polži.

Reunion je vulkanski otok in njegova narava je čudovita. Ob morju je vroče vse leto, vse naokrog je veliko tropskih rastlin. Če pa se pelješ uro ali dve v hrib po zelo vijugasti cesti, najprej prideš do gorate pokrajine, potem pa do čiste puščave na okrog 3000 m. Ta pokrajina okrog vulkana izgleda, kot da bi bil na Luni. Res neverjetno.

Obala ob morju je čudovita in plaže so najrazličnejših barv: bele, rumene, rjave in ponekod se najde celo črna mivka in vulkanski kamni. Skorajda nikjer se ne sme kopati, ker je v morju veliko morskih psov. Na dveh koncih, kjer je laguna zaprta s koralnim grebenom, pa je kopanje dovoljeno, saj do tja morski psi ne morejo. Videli smo zelo lepe korale in tropske ribe, saj je to morje drugačno od Jadranskega. Res je čudovito, a obenem je v njem veliko nevarnosti. Močni ogromni valovi, morski psi, ostre korale, morske kače. Tudi v mirni laguni se kaj najde. Moj brat je prvi opazil murensko vrv. To je žival, podobna morski kumari, le da je veliko daljša in če stopiš na njo, se ti lahko ovije okrog noge in spusti mikro bodice, ki jih zelo težko dobiš iz kože.

Ljudem na Reunionu sta zelo pomembna glasba in ples. In kakšni odlični plesalci so in koliko glasbe in ritma je povsod! To sem doživela na festivalski predstavi in na druženju z maminimi sodelavci in predvsem na velikem otoškem praznovanju. To je bila obletnica odprave

suženjstva in to je največji praznik Reuniona. Igralo se je na najrazličnejša tolkala in zelo lepo pelo in plesalo.

Nato smo po »službenem« delu potovanja za nekaj dni odleteli še na sosednji otok Mauricius. Tu smo predvsem uživali v plavanju, saj je to je otok, ki je znan po svojih čudovitih plažah.

Potovanje je bila odlična življenjska izkušnja. Malo me je skrbelo, kako bom nadoknadila vse za šolo, a mi je uspelo, saj sem na potovanju dnevno sledila temu, kar so se učili moji sošolci in sošolke. Najlepše je združiti počitnice in učenje. Obojega sem imela na Reunionu veliko, saj sem spoznala veliko novih krajev, ljudi in navad. V bistvu mislim, da bi bilo za vsakogar dobro, da bi kdaj dva tedna manjkal v šoli in šel na potovanje v daljne kraje, če se mu le ponudi takšna priložnost.

Živa Lapajne, 5. a

Pokrajina okoli vulkana

Na plaži s črno mivko

RAZISKOVALNA NALOGA – NAVADE SPANJA MLADOSTNIKOV IN MOTILCI SPANJA

Namen raziskovalne naloge je bil z anketo in aktimetrijo opredeliti spalne navade mladostnikov med 13 in 15 letom ter oceniti, ali spijo dovolj za svoje starostno obdobje. Zanimalo naju je, ali obstaja povezava med kratkim spanjem in povečano telesno težo ter kako različni motilci vplivajo na spalne ritme. Spalne navade mladostnikov sva preučevali z anketo in z aktimetrsko preiskavo, kjer sva preučevali vpliv različnih motilcev (sobna svetloba, fizična aktivnost, modra svetloba) na uspavanje in spanje učencev.

**Prikazan je le del raziskovalne naloge.*

Tabela 1: Prikaz števila anketirancev glede na starost in spol

Starost anketirancev (leta)	Ženski spol (število anketirancev)	Moški spol (število anketirancev)
13	13	23
14	19	20
15	7	9

Grafični prikaz rezultatov analize anketnega vprašalnika

Indeks telesne mase (ITM) je telesna masa v kg deljena s kvadratom telesne višine v m. Za odrasle je primeren ITM med 18 in 25. Pri otrocih je ITM nad 22 že znak prekomerne telesne teže, ITM pod 17 pa znak prenizke telesne teže.

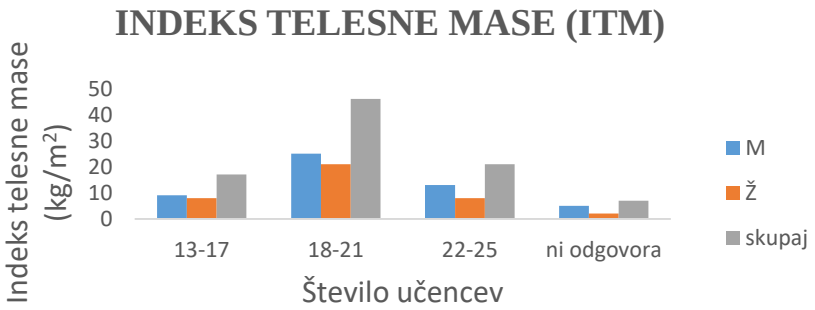

Graf 1: *Prikaz števila učencev z različnimi indeksi telesne mase (ITM)*

Naši anketiranci so imeli v 17 primerih prenizko telesno težo (ITM pod 17), 46 jih je imelo primerno telesno težo (ITM med 18 in 22), 21 (23 %) pa prekomerno telesno težo (ITM>22). Med prekomerno hranjenimi je bilo 13 M in 8 Ž (**Graf 1**).

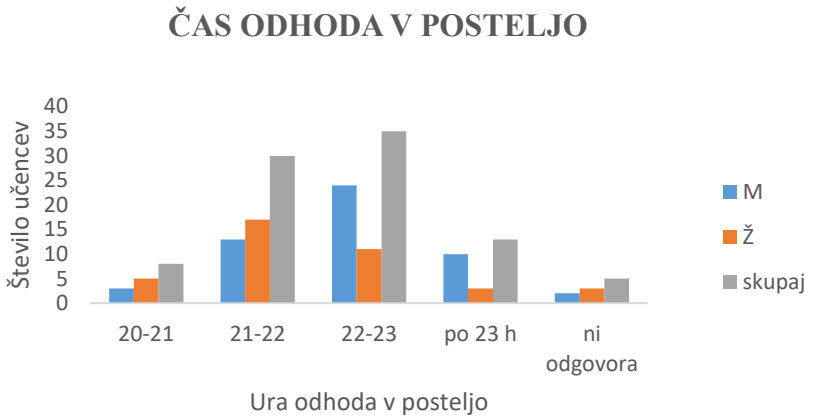

Graf 2: *Prikaz časa odhoda učencev v posteljo med tednom*

Graf 2 prikazuje čas odhoda v posteljo med tednom. Največ jih odhaja v posteljo med 22 in 23 h (40 %), od tega je več moških. Več je tudi moških, ki gredo v posteljo po 23h.

Zanimalo naju je, koliko časa po tem, ko učenci ugasnejo luč, zaspijo. Največ jih za uspavanje potrebuje 15–30 minut, kar je v mejah normale. Redki (15,3 %) potrebujejo več kot pol ure, med temi je več žensk kot moških. Moški so tudi pogosteje navajali, da zaspijo v manj kot 15 minutah (**Graf 3**).

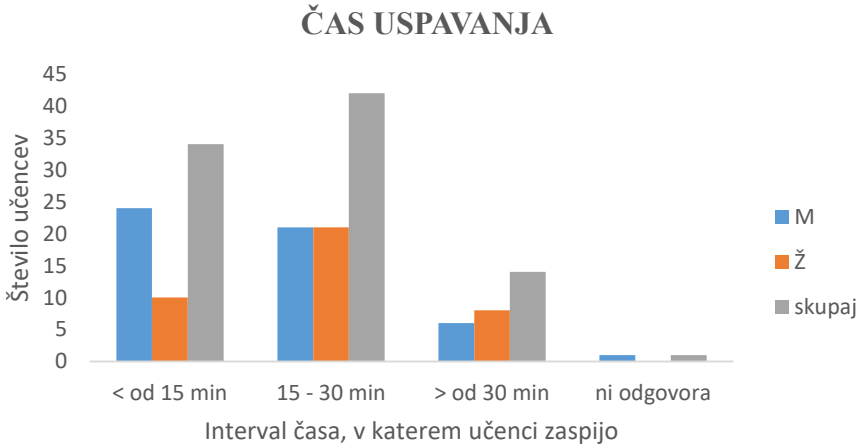

Graf 3: *Prikaz časa, v katerem učenci po odhodu v posteljo zaspijo*

Zanimalo naju je, koko pogosto učenci uporabljajo elektronske naprave pred spanjem. **Graf 4** prikazuje, da kar 84,6 % (77 od 91 učencev) uporablja elektronske naprave pred spanjem, od tega 44 moških in 33 žensk.

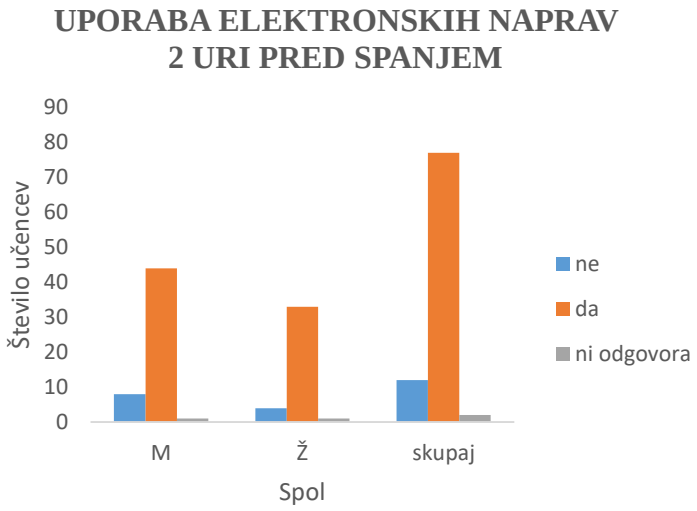

Graf 4: *Prikaz uporabe elektronskih naprav pred spanjem glede na spol*

Od 91 anketiranih učencev ima v sobi 34 učencev računalnik, 4 imajo samo televizijo in 11 učencev ima v svoji sobi računalnik in televizijo (**Graf 5**).

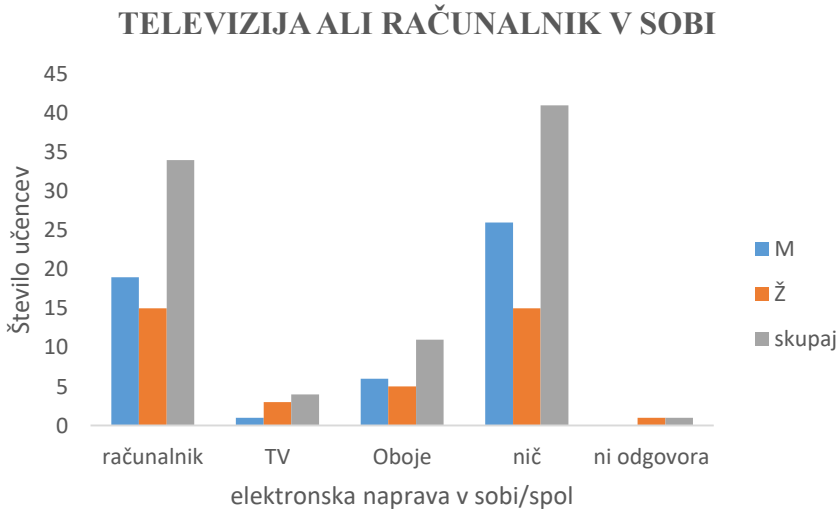

Graf 5: Prikaz učencev, ki imajo v svoji sobi televizijo ali računalnik ali oboje, glede na spol

Učence sva povprašali, če pred in med spanjem v postelji poslušajo glasbo. Večina učencev glasbe v postelji pred in med spanjem ne posluša (**Graf 6**).

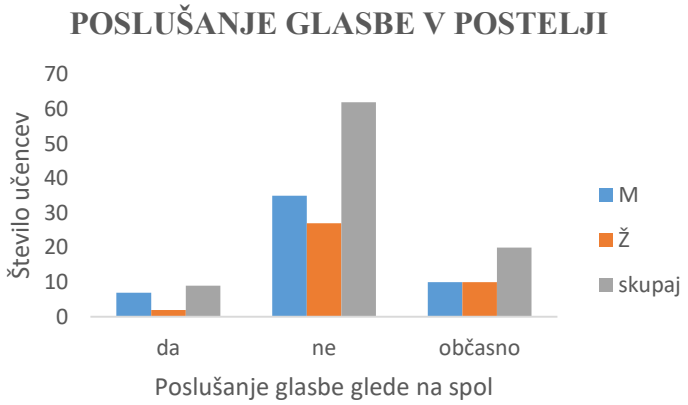

Graf 6: *Prikaz števila učencev, ki pred spanjem v postelji poslušajo glasbo*

Zanimala naju je osvetlitev v spalnem prostoru v času spanja, ki lahko vpliva na spanje kot motilec. Kar 95,6 % vseh anketirancev je odgovorilo, da imajo med spanjem popolno temo ali le malo svetlobe (**Graf 7**).

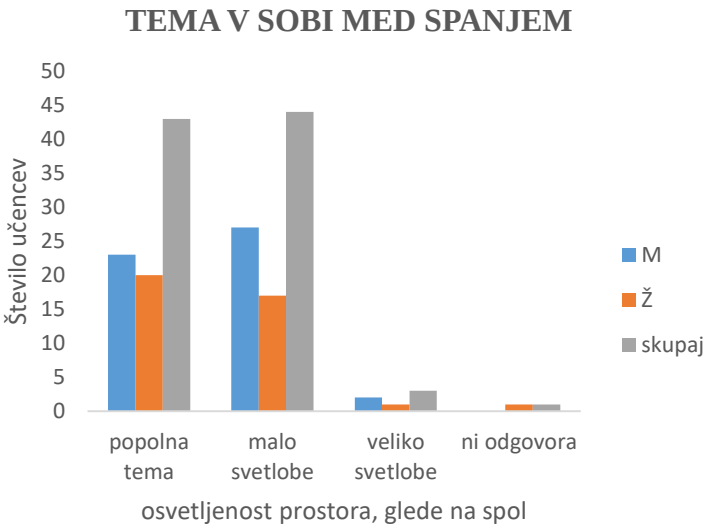

Graf 7: *Prikaz osvetljenosti spalnega prostora v času spanja glede na spol učencev*

Pri anketiranih učencih naju je zanimalo, koliko jih je 3 ure pred spanjem fizično aktivnih, saj naj bi to tudi vplivalo na kvaliteto spanja in čas uspavanja. Odgovori anketirancev so pokazali, da je enako število učencev fizično aktivnih in fizično neaktivnih (nobenih športnih dejavnosti) pred spanjem. ***(Graf 8)***

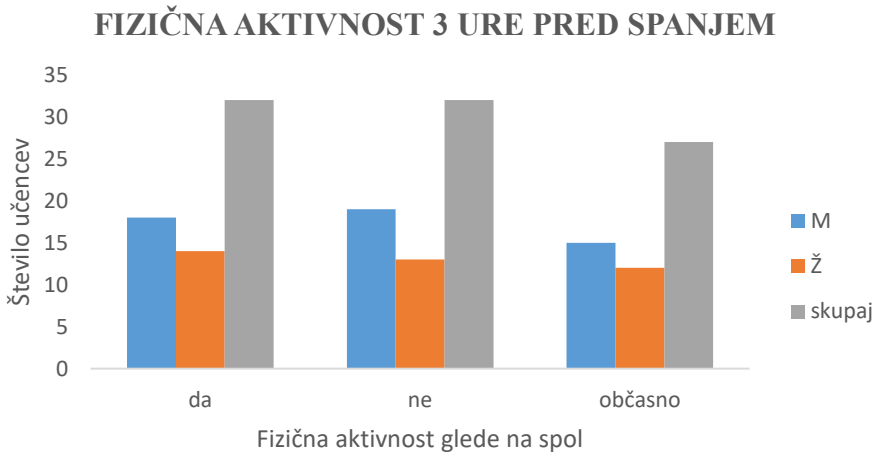

Graf 8: *Število učencev, ki se 3 ure pred spanjem ukvarja s športom oziroma so fizično aktivni*

Zelo pomembno se nama je zdelo vprašanje, koliko časa spijo učenci v starosti 13–15 let ponoči. Od 91 anketirancev (**Graf 9**) jih manj kot 7 ur spi 12, 34 jih spi 7–8 ur, 34 8–9 ur in le 8 nad 9 ur. Priporočljiva količina spanja za 13–15 let je 8–10 ur spanja, čemur zadosti le 47,7 % učencev.

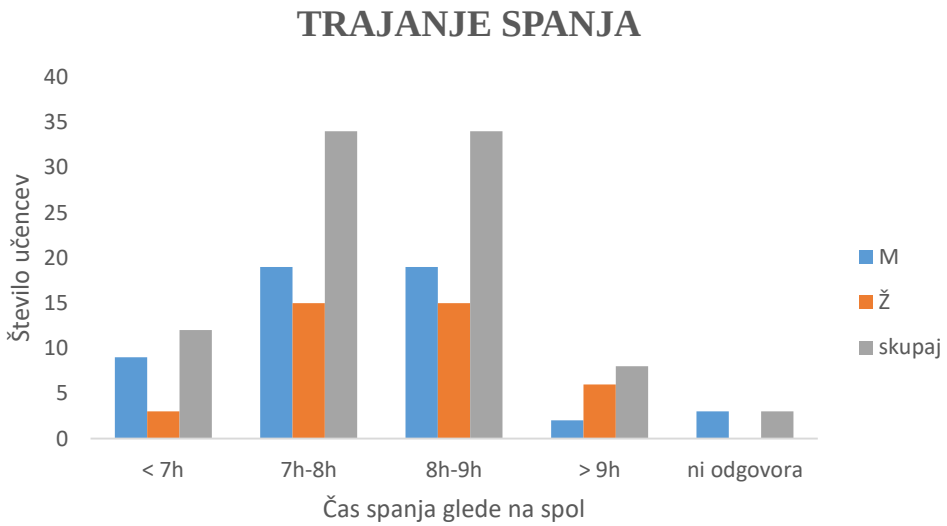

Graf 9: *Prikaz trajanje nočnega spanja pri učencih (v urah)*

Glede na to, da sva predvidevali, da večina učencev ne bo dosegla priporočene količine spanja, naju je zanimalo njihovo mnenje, kako se počutijo zjutraj, ko morajo vstati za v šolo.

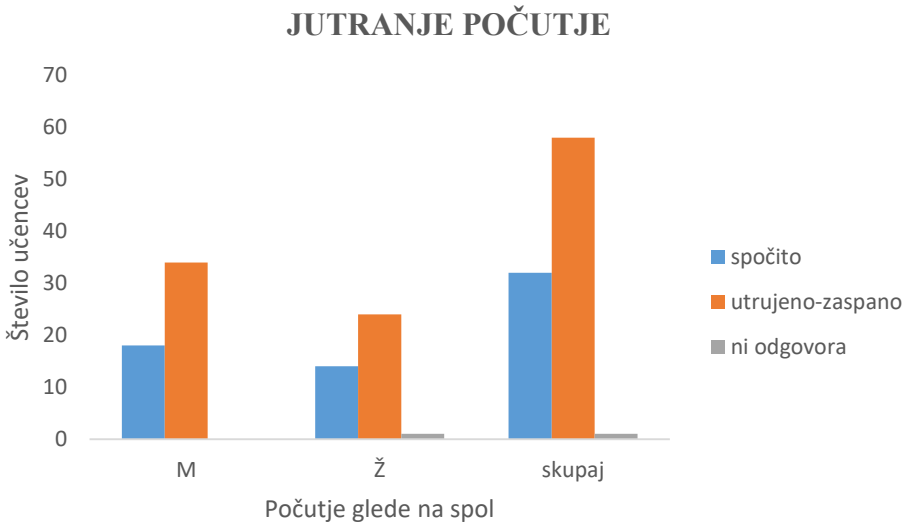

Graf 10: *Prikaz jutranjega počutja učencev*

Kljub pogosti jutranji utrujenosti in zaspanosti pa jih dnevno zaspanost pogosto navaja le 19 od 91, redko pa je podnevi zaspanih 60 učencev, to je kar 66,6 % anketirancev (**Graf 11**).

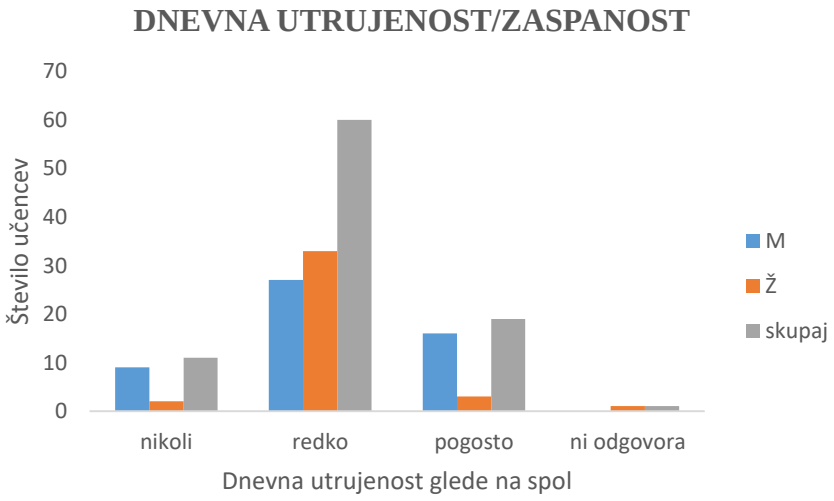

Graf 11: *Število učencev in navajanje dnevne zaspanosti*

Na koncu ankete sva učence vprašali po njihovem mnenju, ali potrebujejo več spanja, kot dejansko spijo. Ugotovili sva, da kar 63,7 % učencev meni, da potrebujejo več spanja, kot ga imajo. ***(Graf 12)***

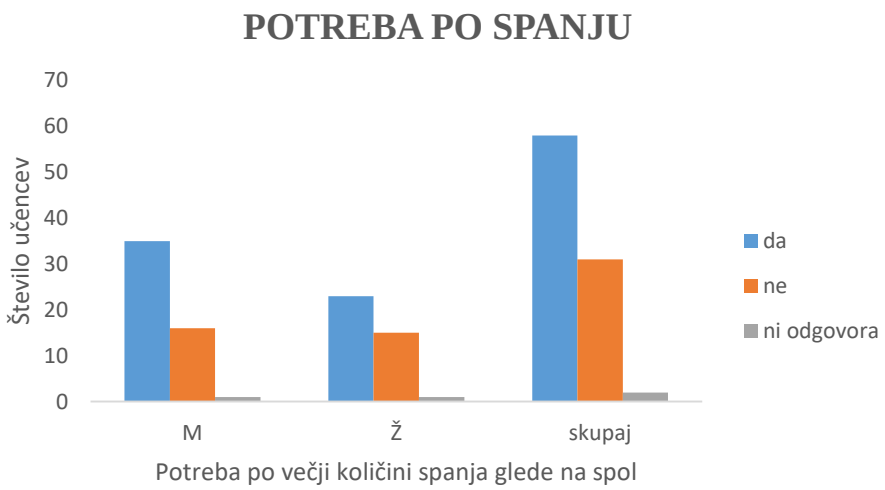

Graf 12: *Mnenje učencev, ali potrebujejo več spanja kot dejansko spijo*

REZULTATI

Z najino raziskavo sva ugotovili, da mladostniki med 13 in 15 letom spijo manj, kot je priporočeno za njihovo starost. Dokazali sva, da imajo mladostniki, ki spijo premalo, prekomerno telesno težo. Najstniki se zjutraj počutijo utrujeno in zaspano, spanje pa podaljšajo ob koncu tedna. Večina jih meni, da spijo premalo. Najpomembnejši motilec spanja je uporaba telefonov pred spanjem.

Meniva, da je raziskava pomembna, saj so njeni rezultati alarmantni. Zato je potrebno ozaveščanje mladih, da je zadostno spanje nujno potrebno za dobro delovanje podnevi in da uporaba elektronskih naprav pred spanjem pomembno podaljša uspavanje, zato uporabe telefonov pred spanjem ne priporočava.

Marcela Grošelj in Ana Katarina Tušar, 9. b

MENTORICA: prof. Jona Šušteršič

OCENA FILMA GAJIN SVET

Film mi je bil všeč, saj zelo nazorno prikaže današnje življenje najstnika. Všeč mi je bil del, ki je prikazal prvi dan skupnega življenja Petra, Gaje in Tee. Zdi pa se mi, da so v nekaterih stvareh, novi ljubezni Petra in nevarnostih na internetu, le pretiravali. To, kar se je zgodilo Teji in Daši, ni takšna stvar, ki bi jo lahko rešila dva otroka. Pohvalila pa bi tudi igralce, saj so svoje vloge odigrali zelo dobro.

Ana Katarina Tušar, 9. b

V filmu Gajin svet mi je bil všeč humor. Nastopale so znane slovenske osebe, ki so film popestrile. Bil je zelo dobro narejen in posnet. Všeč mi je bilo, da je bil posnet v Sloveniji, v Ljubljani. Ogled filma priporočam.

Clara Lucia Paolucci Kolosovski, 9. b

Film se mi je na trenutke zdel zelo smešen. Zajame resnične in tudi neresnične situacije, nad čemer nisem bila najbolj navdušena. Glede igralske zasedbe nimam pripomb, saj se mi zdi, da so se igralci dobro vživeli v svoje vloge. Ogled filma priporočam.

Marjeta Čater Timer, 9. b

Film je predvsem poučen, določene prizore prikazuje na komičen način. Nekaterim gledalcem to ne bo všeč, saj je v filmu veliko preskakovanja in nedokončanih dogodkov. Prisotnega je tudi nekaj pretiravanja, ki pa ni moteče, če film gledamo skozi otroške oči, ali pa »pademo« v zgodbo in v filmu uživamo. Zgodba je približana mladini, vendar je lahko zanimiva tudi za odrasle. Po mojem mnenju bi lahko srečen konec bolj zapletli, saj se zgodba zelo hitro konča in preskoči kar nekaj dogodkov.

Nejc Štular, 9. b

Film je presegel moja pričakovanja, presenečena sem bila nad podrobnostmi v scenah. Povedali so nam, da so film skrajšali za 30 minut, kar mi ni všeč, saj bi rada videla še več. Vse je bilo predstavljeno na kreativen način, igralci so igrali zelo dobro. Malo me je zmotilo, da so nekatere stvari bile nerealne, npr. fantek izsledi »agencijo«, h kateri naj bi Tea pošiljala slike, prihod oborožene enote na koncu … Povedali nam bi lahko, kako je višji inšpektor izvedel, kje je ta oseba, ki vodi to spletno prevaro.

Ela Marja Koležnik, 9. a

Film Gajin svet se mi je zdel poučen, zanimiv in na trenutke tudi zabaven. Govoril je o spletnem nasilju. Žrtev nasilja je bila Gajina sestra Tea, ki je želela postati manekenka, zato je svoje fotografije pošiljala na neznani naslov in s tem ogrozila svoje življenje. Film sporoča, da se moramo prej o vsem pozanimati, preveriti in naokoli hoditi s starejšo osebo. Bil mi je bolj všeč, kot sem pričakovala. Predlagam, da si ga ogledajo tudi drugi.

Brina Birsa, 9. a

Film mi je bil všeč. Bil je duhovit, imel je tipično najstniško temo. Igralci so bili dobri in všeč so mi bili komični dodatki. Zelo dobro se mi tudi zdi, da so govorili o tako resni in popularni temi (težave na internetu) na tak način, ki je najstnikom blizu. Film bi si z veseljem ogledala še enkrat. Močno ga priporočam najstnikom.

Marcela Grošelj, 9. b

Mislil sem, da bo film bolj resen, ampak sem se zmotil. Lahko rečem, da so se dobro odrezali. Za slovenske filme so se odrezali zelo dobro. Igrali so dobri igralci, ki so ustvarili dobro vzdušje.

Gal Ključevšek, 9. a

Film je bil sodoben, sproščujoč, družinska komedija. Gre za dobro opozorilo vsem uporabnikom interneta. Zelo mi je bil všeč, eden izmed boljših slovenskih filmov.

Petar Orlović, 9. a

Film se mi je zdel odličen, ker se je v glavnem nanašal na mladostniške težave in težave njihovih staršev. Najbolj zanimiv mi je bil prizor, v katerem doktor pregleduje črevesje gospoda inšpektorja. Bilo je malo preveč pretiravanja.

Črt Golob, 9. a

Film Gajin svet govori o deklici Gaji, neke vrste sodobni Piki Nogavički, ki je zabavna, živahna, pogumna in prijazna deklica. Starša se ne razumeta najbolje, zato se mama odloči, da bo odšla v Afriko zdravit bolne otroke za eno leto. Gaja ostane sama z očijem in sestro, ki želi postati manekenka. Ima najboljšega prijatelja Matica, ki ima medvrstniške težave z drugimi učenci. Težav je veliko in Gaja jih mora rešiti. Vsebina se mi zdi dobra, saj je primerna za mlajše in tudi za najstnike, ki lahko v filmu spoznajo nevarnosti na spletu. Govori pa tudi o ljubezni, najstnikih, spletnih in medvrstniških problemih. Zgodbo pripoveduje Gaja na način, da jo lahko vsak razume in se z njo poistoveti. V filmu igra veliko mladih igralcev in glede na

to, je igralska zasedba res dobra. Vsi so se odlično povezali med sabo, kar se vidi tudi v filmu. Igra tudi nekaj igralcev, ki smo jih gotovo že videli na gledaliških odrih ali filmskih platnih.

Film je romantična komedija, ki vsebuje tudi malo drame. Jaz bi film opredelila kot družinski film. Scenarij je v redu narejen in dobro prilagojen za mlade. Kostumografija je primerna glede na vlogo, a ne glede na letne čase. V filmu spremljamo zgodbo približno šest mesecev – na začetku tega obdobja, ko gre mama v Afriko in čez šest mesecev. V filmu se večkrat pojavi znana slovenska popevka Zemlja pleše, ki se odlično poda z zgodbo.
Film priporočam vsem ljudem, tako mladim kot starejšim, ki bi se radi malo zabavali in sprostili. Dotakne se veliko življenjskih tem: medvrstniškega in spletnega nasilja, pubertete, odnosa do staršev in med samimi starši.
Sporočilo filma pa je, da je vedno glavna družina.

Lana Kariž Meško, 9. b

Film nas popelje v svet družine, v kateri se življenje zelo spremeni, ko se mama odloči, da bo odšla za eno leto v Afriko delat za Zdravnike brez meja. Očetu se vse postavi na glavo, saj mora prevzeti vse zadolžitve, ki jih je prej opravljala mama, obenem pa se mora posvetiti svojemu delu. Starejši sestri diši kariera manekenke in se zato zaplete v spletno prevaro, ki se skoraj tragično konča. Gaja, ki zgodbo pripoveduje, pa si želi umiriti odnose v družini.

Tematika je namenjena predvsem mladostnikom in otrokom, ki se ne zavedajo, da je internet nevaren, pa tudi tistim, katerih družine razpadajo, oni pa bi radi nazaj normalno življenje. Prav tako se zgodba dotakne medvrstniškega nasilja in prikaže reševanje teh problemov na resen in tudi bolj humoren način.

Sporočilo je pomembno, saj nas uči, da ne smemo zaupati vsemu, kar vidimo, in vsemu, kar nam drugi priporočajo, vendar moramo razmišljati s svojo glavo.

Igralska ekipa je pod taktirko režiserja Petra Bratuše opravila dobro delo, čeprav je manjkalo daljših zapletov, s katerimi bi bolj poudarili smisel filma. Igralci so bili dovolj prepričljivi in tudi zgodba je lepo tekla ter se povezovala. Scenarij bi lahko vseboval več humornih prizorov, saj je film opredeljen kot mladinska romantična komedija. Osebno se mi zdi, da je film eden boljših na slovenski sceni mladinskih filmov in si brez slabega priokusa zasluži dve zlati roli in nagrado filmskega festivala v Sarajevu.

Pija Marija Kopač, 9. a

Film Gajin svet se vrti okoli življenja enajstletne Gaje, očeta in njene sestre Teje. Gaja, ambiciozna, vesela in aktivna punca se začne soočati s težavami, ko njena mama za eno leto odpotuje v Afriko. Ostane sama z ljubečim, a rahlo zmedenim očetom, ki se ne znajde najbolje, in odraščajočo sestro Tejo, ki hitro zaide v težave. Gaja se v filmu sooči s svojimi največjimi strahovi, težavami in življenjskimi problemi, ki jih s svojo iznajdljivostjo vedno reši. Film skozi Gajine oči prikazuje običajno družino, ki se na komičen način spopada z

vsakdanjimi težavami. Film kljub vtisu komične ljubezenske drame v sebi skriva mnogo več. Je pomnik, kako pomembni so prijatelji, družina, da si zaupamo, se razumemo in prisluhnemo drug drugemu. Zgodba je prvoosebna, hude življenjske preizkušnje pokaže skozi oči enajstletnice. V filmu poudarijo dandanes zelo pomembni temi: varnost na spletu in medvrstniško nasilje. S tem nas film opomni, da se moramo tega zavedati pri svojem ravnanju.

Film je posnet po odličnem scenariju Petra Bratuše in menim, da bo z leti postal eden izmed legendarnih slovenskih mladinskih filmov.

Film je namenjen vsem gledalcem, tako mlajšim kot starejšim, najbolj primeren pa je za mladino. Mlajši gledajo na film kot komedijo, malce starejši pa film večplastno razumemo. Film toplo priporočam.

Martin Konič, 9.b

POZDRAVLJENI, LEDINKE IN LEDINCI!

Že je leto naokrog in spet je tukaj priložnost za sodelovanje. Na ogled in v branje vam ponujamo ščepec prispevkov iz bolnišnične šole, ki pripovedujejo o ustvarjalnosti naših učencev, dijakov in učiteljev ter predstavljajo nekaj utrinkov iz pestrega, raznolikega in bogato obarvanega šolskega in obšolskega dogajanja znotraj bolnišničnih zidov. Bodite z nami in uživajte v naslednjih vrsticah.

Manja Žugman

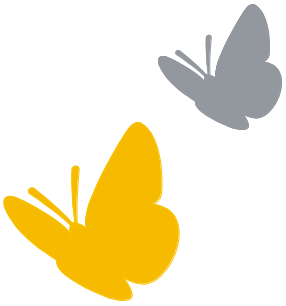

ZDRAVNIKI

Zelo inteligentni so,
Da bolezen lahko odkrijejo.
Radi nas pregledujejo,
A velikokrat nič ne povedo.
Vedno razmišljajo,
Nas včasih dolgo zdravijo.
Iskreno so veseli,
Ko bolezni več ni
In ko pacient bolnico zapusti.

Anja, 6. razred

Pogrešam ptičke

Sem v bolnici in mislim na svoje ptičke. Doma imam različne vrste ptic. To so: penanti, skobčevke, gould amadine, galebčki, cebrice in riževci. Ptički so v svojih kletkah. Prehranjujejo se s semeni. Z mano se ne pogovarjajo, ker ne znajo govoriti. Res pa je, da

glasno čivkajo. Če pa bi želeli, da govorijo, bi se besed zagotovo tudi naučili. Z njimi hodim tudi na razstave in tekmovanja. V bolnico sem prišla le za dva dni na terapijo, a svoje ptičke že zelo pogrešam.

Tjaša, 6. razred

Zdravljenje v bolnišnici

Ime mi je Ajda, stara sem 11 let.

Z zdravljenjem sem začela avgusta 2016.

Boleli so me gležnji in vrat zaradi revme. V bolnišnici sem ostala teden dni. Najprej sem dobila kanalček za ves teden, da mi je lahko teklo zdravilo. Takrat me je bilo zelo strah, ker

nisem vedela, kakšni so postopki. Čez en mesec sem šla tudi na magnetno resonanco. To je preiskava, kjer greš v tunel in te slikajo. Ko sem večkrat prišla v bolnišnico, sem se tukaj že navadila in me ni več ničesar strah. Sem prihajam na štiri tedne, da v žilo dobim zdravilo.

V teh dveh letih imam nekaj zelo lepih spominov.

Tukaj sem ustvarila risbo za na vrata, prtiček, muco v obliki cofka, šivala sem srček in novoletno jelko, preizkusila sem tudi veliko eksperimentov in danes pišem za glasilo Utrinke. Včasih zraven prinesem tudi šolske naloge in jih naredim tukaj.

Moji izdelki so bili objavljeni tudi na spletni strani bolnišnične šole.

Na ljubljansko bolnišnico sem zelo ponosna, ker me je skoraj čisto ozdravila.

Ajda, 11 let

Kamišibaj v bolnišnični šoli

V času Slovenskega knjižnega sejma smo tudi v bolnišnici priredili kulturni dan z naslovom Bolnišnični knjižni sejem. V uvodnem delu so učenci spoznali slovenski knjižni sejem, dogajanje na knjižnem sejmu ter sam pomen sejma.

V nadaljevanju so prisluhnili zgodbi, ki sem jo učiteljica Manja Žugman predstavila v obliki gledališča kamišibaj, učitelj Mirsad Skorupan pa je začetek predstave naznanil z lesenimi paličicami. Zgodba z naslovom Čubibubi je bila poučna, njena tematika je bila sprejemanje drugačnosti, učenci pa so ji z zanimanjem prisluhnili. Nato so se učenci razdelili po parih z učitelji. Dobili so učne liste z nalogami. Med temi je bil tudi ogled vnaprej priporočenih spletnih vsebin, s pomočjo katerih so učenci spoznali zgodovino gledališča kamišibaj, potek predstav, igralce, oder, tematiko zgodb. Sledilo je delo z računalnikom.

V nadaljevanju so učenci predstavili svoje ugotovitve oziroma spoznanja o kamišibaju. Zelo dobro so sodelovali in se o tej vrsti gledališke umetnosti tudi veliko naučili. Sledila je nova predstava. Učenci so prisluhnili zgodbi Vsem ljudem nikoli ne ustrežeš.

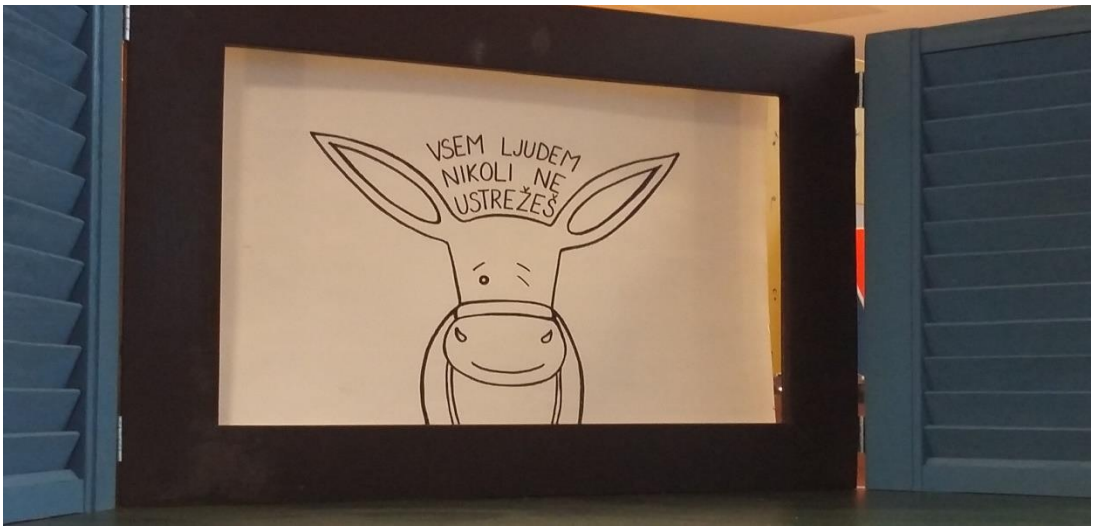

V drugem delu kulturnega dne pa so učenci samostojno ustvarjali. Napisali so svojo zgodbo, jo opremili z ilustracijami in tudi predstavili. Vsi so zavihali rokave in delali, ustvarjali, se trudili po svojih najboljših močeh. Sodelovali so vsi, vsi so bili zaposleni in bilo je videti, da niti enemu samemu učencu ni bilo dolgčas.

Nastale so zanimive, privlačne in poučne zgodbe (tudi pregovor Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade), ki so jih učenci na koncu v obliki kamišibaj gledališča predstavili. Njihovi nastopi so bili suvereni, s svojimi izdelki in predstavitvijo pa so bili zelo zadovoljni.

Vsi sodelujoči smo se strinjali, da je bil kulturni dan lep, privlačen, zanimiv in poučen. Učenci so povedali, da kamišibaj gledališča do našega kulturnega dne še niso poznali. Vsem je bila ta tematika všeč in vsi smo si zaželeli še več tovrstnega druženja.

Manja Žugman

Hiška eksperimentov na obisku

Tudi v letošnjem novembru smo na Pediatrično kliniko dobili posebnega gosta, že tretje leto zapored. Pripeljal se je s posebnim kombijem, razstavljen pa je bil na 24 koščkov (beri: eksperimentov) in vsak izmed njih je zaokrožil po Pediatrični kliniki ter obiskal praktično vse otroke, ki so bili ta dan hospitalizirani. Otroci so bili obiska veseli, ogledali so si ga, se čudili, preizkušali, spraševali in spet čudili. In ko so otroci v roke dobili vseh 24 koškov sestavljanke, so radovedno preverili, če pride na obisk še kakšen. Ker pa ga ni bilo, so za trenutek postali malce žalostni, a kmalu zatem so ugotovili, da so njihove glave v resnici videle toliko novega, da potrebujejo nekaj počitka, da bodo lahko vse videno postavile na svoje mesto. Delčki sestavljanke pa so se spet poskrili v svoje zabojčke in se s kombijem odpeljali tja, od koder so prišli. Na Pediatrični kliniki pa so z nami ostali prijetni spomini. Nekaj jih je zabeleženih tudi na fotokolažu, ki je nastal prav tistega novembrskega dne. Oglejte si ga in lahko boste začutili zadovoljstvo, ki se je bilo širilo po Pediatrični kliniki in naše bolnike za nekaj ur spremenilo v prave male raziskovalce.

Natalija Podjavoršek

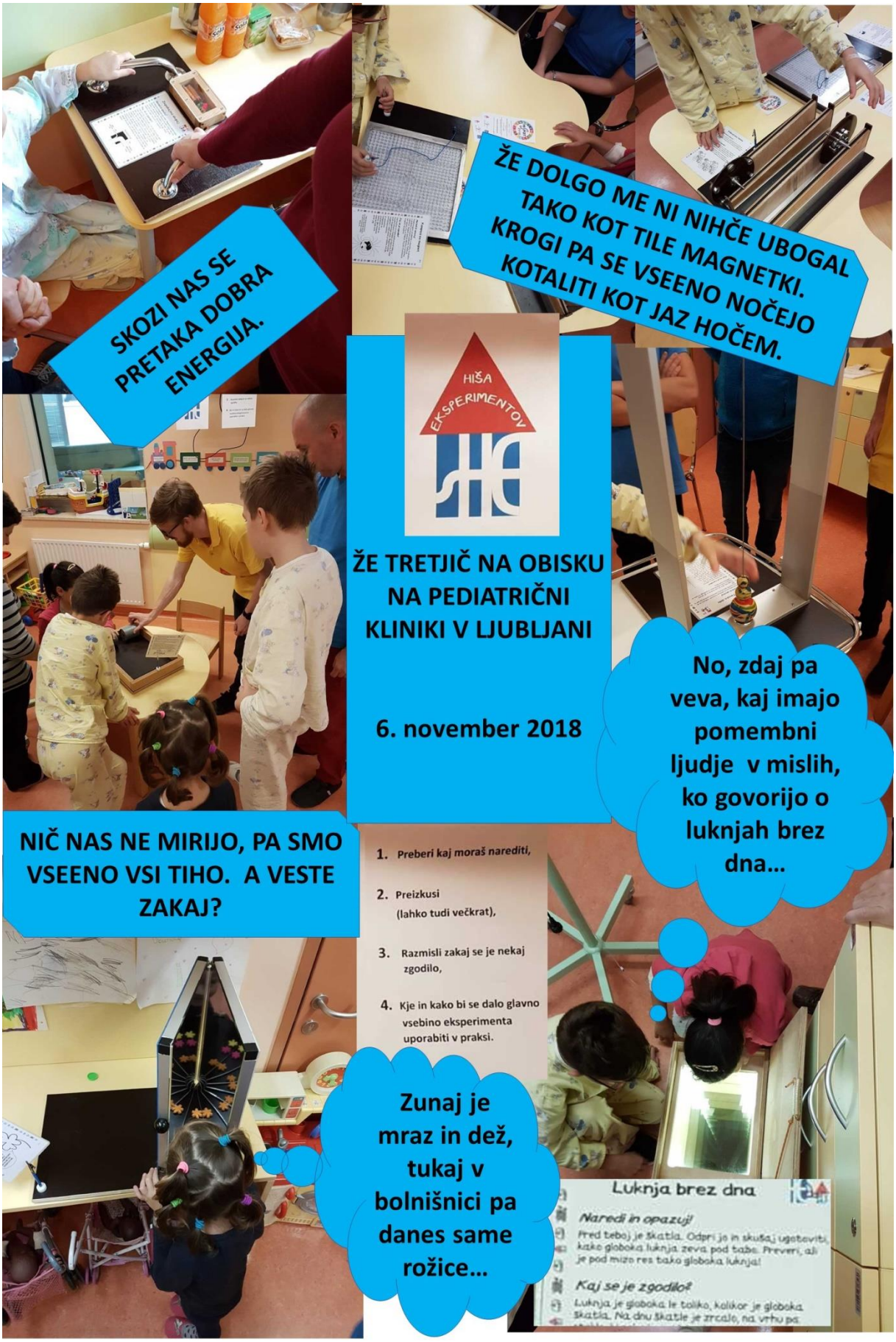
SKOZI NAS SE PRETAKA DOBRA ENERGIJA.
ŽE DOLGO ME NI NIHČE UBOGAL TAKO KOT TILE MAGNETKI. KROGI PA SE VSEENO NOČEJO KOTALITI KOT JAZ HOČEM.
HIŠA EKSPERIMENTOV
ŽE TRETJIČ NA OBISKU NA PEDIATRIČNI KLINIKI V LJUBLJANI
6. november 2018
No, zdaj pa veva, kaj imajo pomembni ljudje v mislih, ko govorijo o luknjah brez dna…
NIČ NAS NE MIRIJO, PA SMO VSEENO VSI TIHO. A VESTE ZAKAJ?
1. Preberi kaj moraš narediti,
2. Preizkusi (lahko tudi večkrat),
3. Razmisli zakaj se je nekaj zgodilo,
4. Kje in kako bi se dalo glavno vsebino eksperimenta uporabiti v praksi.
Zunaj je mraz in dež, tukaj v bolnišnici pa danes same rožice…
Luknja brez dna
Naredi in opazuj!
Kaj se je zgodilo?

Stric, a imaš ti zame še kakšen težji poizkus? Tele valjčke zna vsak otročiček po klancu spuščati. Jaz pa hodim v prvi razred in rabim težje naloge.

Naredi zajčku ušesa, teče naj okrog drevesa.

To je pa že bolje. Pravi trening za veliko punco.

A uteži naj dvigujem? Imaš še kakšen škripec in vrvico, da se ne bom preveč utrudila?

Mami, pridi še ti! Boš videla kako je zabavno.

Iz umetniških logov

V mesecu juniju smo na mednarodni likovni natečaj IFPPP (Festival of Paintings for Pediatric Patients) v Iran poslali nekaj likovnih del naših učencev. Med 1400 izdelki iz 26 držav je bila slika naše učenke Desiree uvrščena med najboljših deset v svoji kategoriji.

Desiree, 7. razred

Vsa ostala likovna dela so bila prav tako zelo uspešna, saj so se znašla med 250 najboljših, ki so jih objavili v katalogu natečaja.

Anja, 1. letnik

Anja, 5. razred

Sara, 1. letnik

Jan, 5. razred

V novembru pa smo z grafiko naše učenke sodelovali na natečaju Bodi umetnik, Igraj se z mano. Izbrana je bila za razstavo v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

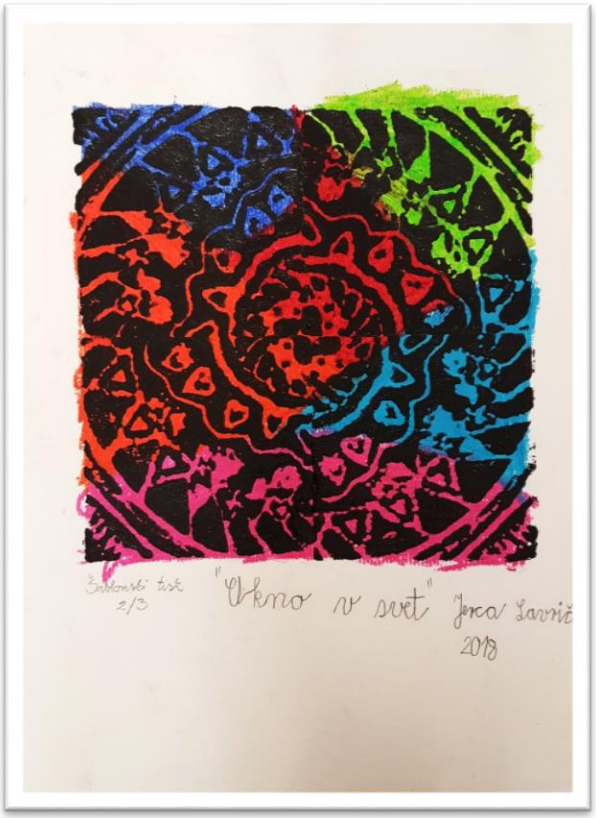

Jerca, 5. razred

Iskreno čestitamo vsem mladim ustvarjalcem!

Mentorica: Tina Žvab

In še ena uganka iz živalskega sveta

Je mali nagajivec in mali strašljivec.

Zobke močne ima, a vseeno boji se lovca.

Spada med zveri in ponoči ne spi.

Ko luna se napolni, ta zver jo s tuležem zapolni.

Katarina, 5. razred

Katarina, 5. razred

9 LET NA LEDINI HITRO MINE

Zame so najpomembnejša prijateljstva, ki smo jih skupaj razvili. Najbolj mi je bila všeč šola v naravi v 5. razredu na Krku, ko smo se kopali. Poleg tega imam seveda rad tudi vse druge šole v naravi. Najraje pa sem imel skupne razredne interese, npr.: Beyblayde, zbiranje sličic, s katerimi smo se šli tapkanje, druženje in pogovarjanje s sošolci, skupne igre pri športni vzgoji (odbojka, nogomet, košarka …), udeleževanje krožkov (japonščina, odbojka), druženje po pouku, igranje videoiger. Vse našteto je zanimalo večino, sošolke so imele tudi druge interese, ampak zato je bivanje v šoli še veliko bolj zanimivo. Zanimivo je to, kako se razlikujejo naša mnenja zdaj, ko smo v 9. razredu, v primerjavi s časom, ko smo bili v 1. razredu.

Petar Orlović, 9. a

Leta 2010 smo se 1. septembra vsi, rojeni l. 2004, zbrali, da bi začeli našo pot v osnovnošolsko življenje. Sprva prestrašeni smo se vsi podali v šolo, da bi črpali znanje in spoznali nove prijatelje. Prvo triado smo vsi učenci opravili z odliko in se naučili pisati, računati in brati. V prvi triadi se je zgodilo veliko zabavnih, poučnih in včasih tudi neprijetnih dogodkov. Spoznali smo veliko novih učiteljic, ki smo jih hitro vzljubili in sprejeli. Veliko učencev nas je zapustilo, ampak še vedno smo držali skupaj in bili ena velika celota. Čez nekaj let smo vstopili v drugo triado, kjer nas je pričakala prijazna gospa Marjeta Žorž skupaj z gospo Tatjano Klančar. Druga triada je bila za nas nekaj povsem novega, saj so učiteljice začele teste ocenjevati. V drugi triadi smo spoznali tudi gospo Karlo Leban, ki je bila naša razredničarka in glavna učiteljica. Čez tri leta smo vstopili v tretjo triado in s tem korakom smo se zavedali, da smo skoraj že pri koncu in da moramo zdržati še malo. Sedaj obiskujemo deveti razred in gledamo v prihodnost naših življenj.

Črt Golob, 9. a

Na Osnovni šoli Ledina sem v devetih letih pridobil ogromno novih prijateljev in tudi nekaj splošnega življenjskega znanja. Na šoli smo dobili tudi spodbudo za usmeritev naprej na gimnazijo ali strokovno šolo. V šoli smo bili vedno dobro sprejeti in učitelji so nam pomagali osvojiti najboljši možni uspeh. V času obiskovanja OŠ Ledina smo bili priča vsem možnim dogodkom, ki so se nam vtisnili v spomin. Vsak učenec je imel glede šole drugačen pogled, ampak vsi smo konec koncev postali povezani oz. postali eno in se naučili sodelovati in si pomagati med seboj. Premik od 1. do 9. razreda se zgodi prej, kot lahko tleskneš s prsti. Zato uživaj v vsaki sekundi preživeti na šoli (če se le da).

Luka Žagar, 9. a

Še vedno imam v spominu, kako smo se prvi šolski dan odpravljali v šolo. Hitro smo se oblekli in odšli proti avtu, a ravno ko sem izstopila iz našega bloka, sem bruhala. Mami sem rekla, da se ne počutim dobro, vendar je poudarila, da je to moj prvi šolski dan in da ga ne smem zamuditi. Sicer pa sem na Ledini prebila skoraj celo desetletje. Domače naloge, učenje, PowerPointi, spisi, raziskovalne naloge, dodatni pouk, dopolnilni pouk … In še bi lahko naštevala. Ves ta čas bi lahko prebila za kaj »pametnejšega« in »pomembnejšega«, ampak kaj moram, zakon je pač tak.

Tjaša Šadl, 9. a

Na šoli sem že 9 let. V teh letih sem se veliko naučila in pridobila ogromno dobrih izkušenj in novih prijateljev. V šoli sem se vedno imela lepo. Vsak dan smo se nekaj novega naučili. Osnovno šolo bom pogrešala, vendar se tudi zelo veselim gimnazije, kjer bom spoznala nove ljudi in z njimi ustvarjala nove spomine.

OŠ Ledina pa si bom za vedno zapomnila in bom hvaležna vsem, ki so me naučili toliko novih stvari v življenju in vsem, ki so mi polepšali težke dni.

Marcela Grošelj, 9. b

Ne spomnim se ravno svojih prvih šest let na Ledini. Vem, da so bili dobri in slabi dnevi, vendar v večini prevladujejo slabi. Zdi se mi, da so nas učili stvari, ki jih v življenju ne bomo nikoli potrebovali. Čeprav se mi včasih ni dalo v šolo, sem šla vsak dan zaradi sošolcev.

S sošolci smo doživeli veliko nepozabnih in lepih trenutkov. Najbolj si bom zapomnila ekskurzijo v Budimpešto v letošnjem letu. Zelo sem vesela, da sem v razredu, v katerem sem, čeprav smo skupaj prebrodili že marsikatero težavo. V gimnazijo bom kljub vsemu odšla z lepimi spomini na osnovno šolo.

Ana Katarina Tušar, 9. b

Odvija se že deveto leto na Ledini. Tukaj smo preživeli veliko lepih in tudi slabih trenutkov. Eni boljših so povezovanje med sošolci, nova prijateljstva in šole v naravi. Najbolj si bom zapomnila ekskurzijo na Madžarsko. Tam smo se zabavali in si skupaj ogledali znamenitosti. V teh devetih letih se je razvilo veliko prijateljstev.

Brina Birsa, 9. a

Vse skupaj se je začelo 1. septembra 2010 z vstopom v 1. razred OŠ Ledina. Nekoliko prestrašeni in negotovi smo začeli 9-letno šolanje. Pod nekoliko strožjim poukom gospe Natalije Rožnik smo se v treh letih naučili osnov – abecede, poštevanke in drugih pomembnih stvari.

Smo zadnja generacija, ki je z ocenami začela v 4. razredu. Z vstopom v drugo triado smo v urniku dobili nekaj novih predmetov. V 4. in 5. razredu smo se res veliko naučili. Zasluge gredo gospe Vladki Mladenović, ki nas je pripravila na predmetno stopnjo. V 6. razredu smo se počutili bolj pomembne, saj smo bili končno na predmetni stopnji in smo se selili v različne učilnice. 7. in 8. razred je potekal ustaljeno. Po osmih letih smo se končno prebili v 9. razred, s katerim bomo končali našo devetletno pot.

Nejc Štular, 9. b

Trenutno sem v devetem razredu, kar pomeni, da nas je večina v razredu skupaj že deveto leto. V vseh teh letih se je veliko spremenilo, spoznali smo veliko učiteljev in nekateri sošolci so odšli in dobili smo nove. Na predmetni stopnji smo zamenjali tri razrednike. Skupaj smo bili v šolah v naravi in na ekskurzijah. Najbolj smo si verjetno vsi zapomnili ekskurzijo v Budimpešto. Skozi leta smo se zelo povezali. Na koncu 9. razreda se bomo poslovili in odšli v gimnazije in srednje šole.

Ela Marja Koležnik, 9. a

SLOVO

Slovo, slovo od rojstnega kraja, kjer se veliko dogaja. Ljuba vas domača, kjer sosedov mlin se obrača. Pozdrav doma, pozdrav kliče me prihodnost. Daljna Avstrija me čaka, mogoče Dunaj, mogoče Salzburg. Po tvoji pokrajini se bom še zadnjič odpeljal in bom zaklical, lep pozdrav!

Črt Golob, 9. a

Slovo. Ljudje ga običajno vidimo kot nekaj težkega in žalostnega. Bojimo se obrniti list in začeti pisati na novo stran naše življenske knijge. Slovo nam lahko prinese dobre stvari, za katere smo veseli, ali pa slabe, katere bomo kasneje obžalovali. Boleče je, če se ločiš od ljubljene osebe ali dobrega prijatelja, ampak vedi, da s pravim pristopom tudi v tujini (stran od doma) lahko najdeš dobre ljudi.

Erazem Gregorič, 9. b

Ana,

s težkim srcem ti sporočam, da odhajam v Anglijo. Nikoli ne bom pozabila vseh najinih skupnih spominov in lepih, smešnih trenutkov. V spominu mi bodo vedno ostale tvoje lepe besede in neumne izjave. Upam, da me boš kdaj obiskala in se bova spominjali starih časov. Težko mi je, ker vem, da se bo najino prijateljstvo oddaljilo in bom izgubila največjega zaupnika v svojem življenju. Kljub solzam v očeh in bolečini v srcu vesela odhajam novim dogodivščinam in izkušnjam naproti. Obljubim, da ti bom pisala vsaj enkrat na mesec in skušala obdržati stike. Ti pa pridi kdaj sem. Za konec pa se bi ti rada še zahvalila.

Iz dna srca hvala za vse. Za vse solze, ki si mi jih obrisala, in za vse nasmehe, ki si mi jih narisala na obraz. Hvala za vse spomine. Večno tvoja najboljša prijateljica.

Marcela Grošelj, 9. b

Adijo. Ne maram te besede. Veliko raje rečem živijo stokrat kot enkrat adijo. Zakaj? Ker to v večini primerov pomeni, da osebe dolgo ne bomo videli. In zdaj sem spet na tej točki. Čez nekaj ur bo letalo vzletelo, midve se pa še dolgo ne bova videli.

To poletje sem spoznala veliko novih ljudi, a najbolje sem se ujela z njo. Ko sva se začeli pogovarjati, sva se takoj ujeli in dva tedna preživeli skupaj. Druga drugi sva povedali vse, od skrivnosti najinih fantov do spominov iz otroštva. Vedno sem imela veliko prijateljev, a le njej sem popolnoma zaupala. Čeprav sva se poznali le dva tedna, sva skupaj doživeli veliko.

Še eno uro do vzleta, morava oditi na svoje gate, drugače bova obe zamudili svoja leta. Končni, zadnji adijo. Objeli sva se jokajoči. Čeprav sva vedeli, da se vidiva naslednje leto, je bilo vseeno težko reči adijo. Počutila sem se, kot da prvič izgovarjam to besedo. Zavzela so me čustva, ki me niso niti pri poslavljanju od fanta, ki me zdaj že čaka doma. Še zadnjič sva se objeli in začeli teči proti letalu. Adijo.

Ana Katarina Tušar, 9. b

Draga starša,

zdaj sem že skoraj odrasla in sem se odločila, da se odselim v Ameriko. Tam sem si našla dobro plačano službo in lepo stanovanje. Hvaležna sem vama za vse, kar sta naredila zame in za vso vajino ljubezen do mene. Upam, da se kmalu vidimo.

Tjaša Šadl Potočnik, 9. a

Poslavljanje je za nekoga težko. Nečesa, kar se nam je prej zdelo samoumevno ali dragoceno, naenkrat ne bo več. Po navadi potujemo v tujo deželo, ko se poslavljamo. Pustiti domače navade in se privaditi na tuje je bolj zahtevno kot marsikatera težka preizkušnja v življenju, saj ne moremo živeti kot tujci, če imamo domovino v srcu. Vendar lahko na to gledamo pozitivno. Iti v tujino pomeni iti zaradi boljše prihodnosti, posloviti se pomeni, da lahko spoznaš druge, morda celo boljše ljudi. Čeprav se zdi zahtevno, morda le ni tako slabo, kot se zdi.

Nejc Štular, 9. b

Poznamo se že dolgo,
a skupaj se ne vdamo.
Tu zgodba se končuje
in najina pot ločuje.

Ko odideš,
v drugo smer zaideš.
Ne vrneš se nazaj,
zato na orglice zaigraj.

Želim ti veliko uspeha,
zato potrkaj na pleh.
Življenje je velika sreča,
a na svetu je vedno gneča.

Luka Žagar, 9. a

Ko hodil domov boš, pozdravi mi.
Pozdravi mi višave, višave, prelepe naše planjave.

Ko hodil čez most boš,
pozdravi mi gozd, v katerem je tisti kos,
kos, ki ob vetru mi milo je prepeval.

Pozdravi mi tudi njega,
ki beži mimo mojega rodnega kraja.

Pozdravi mi cesto,
ki vije se v mesto. Mesto, ki vodi v raj.
Ta raj pa v vodi v kraj,
kraj, kjer zali zmaj prepeva.

Marjeta Čater Timer, 9. b

Odšla, a nepozabljena sem jaz.
Ne pozabi me, nikdar!

Naj bom za vedno v tvojih mislih kot prikaz,
posijalo bo sonce, a zdaj je še vihar.

Trava bo začela rasti,
ljubezni si ne smeva krasti.

Vihar pomirja se že zdaj,
saj bliža se vroči maj.

Preutrujena sem zdaj,
da napisala bi še kaj.

Clara Lucija Paolucci Kolosovski, 9. b

NAŠI PESNIKI IN PISATELJI

ROKE

Moj očka ima velike roke. Njegove roke so tople in mehke. Z njimi rad sestavlja robote. Zelo mi je všeč, ko me očkove roke božajo. Zelo rada držim očka za roko. Takrat se počutim varno in prijetno.

Sienna, 3. b

Žiga je moj bratec. Ima čisto majhno, včasih čisto, včasih umazano dlan. Vedno ima urejene nohte. Na roki se mu vidi veliko modrih žil. Z rokami počne veliko stvari, najraje pa sestavlja lego kocke.

Zala, 3. b

Moja mama ima mehke roke in dolge prste. Z njimi vsak dan pripravlja hrano in pospravlja. Vsako jutro me počeše in mi naredi frizuro. Včasih se igra z nami človek ne jezi se, kjer veliko uporablja roke. Zelo pogosto nas z rokami tudi objema. Takrat mi je še posebej lepo.

Alina, 3. b

Moj oči ima velike tople roke. Njegove roke so mehke in prijetne. Rada se držim za njegove roke. Vesela sem, ko me objema z njimi. To mi velikokrat polepša dan. Obožujem tiste trenutke, ko me masira.

Mina, 3. b

Moja mami ima zelo čiste roke. Roke si vedno umiva z milom. Ima zelo dolge nohte. Zato pazi, da se ji ne zlomijo. Nohte si tudi lakira. Ko sem bolan, si umiva roke z razkužilom, da tudi ona ne zboli. Na rokah nosi prstane. Na levi poročni prstan, na desni pa zaročni prstan. Prstana imata tudi drobne diamante. Prav nikoli ju ne sname.

Peter, 3. b

KAKO NASTANETA BLISK IN GROM – domišljijska

Nekoč je živel golman Jan Oblak. Ko je nekoč igral na tekmi, mu je nasprotnik dal gol. Oblak je bil zelo jezen. Tako je bil jezen, da se je šel jokat na oblak. Njegova jeza je prešla na oblake in zato se še danes bliska in grmi.

Borja, 3. b

Nekoč sta med oblaki živela gospod Blisk in gospod Grom. Bila sta najboljša prijatelja. A nekega dne sta se tako sprla, da se je od gospoda Groma slišal grom, od gospoda Bliska pa blisk. Takrat sta nastala blisk in grom.

Mina, 3. b

Nekega dne sta se dva dežna oblaka sprla. Najprej sta si govorila žaljive besede, nato pa se še zapodila drug v drugega. Ko sta trčila, se je zabliskalo in zagrmelo. Tako se oblaki še danes prepirajo in zato nastaneta blisk in grom.

Ožbej, 3. b

Ko se pripodijo dežni oblaki, pridejo z njimi tudi velikani Mlatilci in Bralci. Velikani Bralci vzamejo knjigo in prižgejo luč, ker je temno. Takrat se prikaže strela. Velikanom Mlatilcem pa oblaki niso všeč, zato začnejo mlatiti po njih. Takrat se zasliši grom.

Guido, 3. b

Živel je zloben kralj. Bil je zelo pohlepen. Od nekdaj si je želel biti zelo bogat. Prijaznim kraljem jih je veliko zagodel in tudi kradel jim je. Vsakokrat, ko je skoval kakšen hudoben načrt, se je nebo zabliskalo. Tako je nastal ta pojav.

Matija, 3. b

Blisk in Grom sta bila brata. Imela sta se rada, vendar sta se malo preveč prepirala. Grom, starejši brat, se je odločil, da gre na obisk. Toda Blisk je hotel iti zraven. Bil pa je še majhen in neroden. Na poti se je zaletel v oblak. Oba brata sta se zelo razjezila in tako sta nastala blisk in grom.

Anja, 3. b

HIŠA, V KATERI ŽIVIM – opis

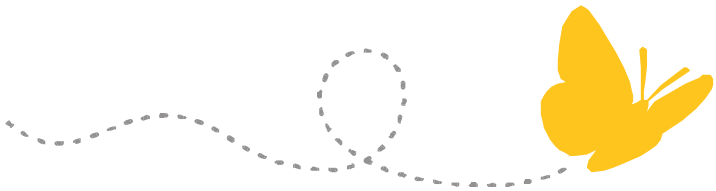

Naša hiša je zidana. Ima lesena vrata in plastična bela okna. Je enonadstropna družinska hiša. Dolga je enajst, široka pa devet metrov. Ima rumeno fasado z belo črto. Streho ima pokrito z rdečo opeko in ima veliko strešno okno. Pred njo je veliko dvorišče in velik vrt s sadnimi drevesi in okrasnimi rastlinami ter gredicami z zelenjavo.

Ožbej, 3. b

Naša hiša je nizka in široka. Zunanje stene so bele. Okna in vrata so lesena in pobarvana z belo barvo. Na okenskih policah nimamo ničesar. Vhodna vrata so velika in ozka, zraven vrat imamo hišni zvonec, na levi strani pa napravo za odklepanje na prstni odtis.

Streha ima rdečerjave opeke, iz nje štrli dimnik. Okolica je lepo urejena in zelena, saj je blizu velik travnik. Naša hiša nima vrta, namesto njega imamo bazen in travo pa stole in mizo.

Všeč mi je, saj so sosedje iz drugih hiš zelo prijazni.

Ian, 3. b

Naša hiša je visoka in ozka. Zunanje stene so bele, okna in vrata pa svetlo rjava in lesena. Na okenskih policah rastejo rože vseh velikosti in barv. Vhodna vrata so široka. Ko sem bila majhna, jih nikakor nisem mogla odpreti. Iz strehe štrli majhen dimnik, narejen iz kovine.

Okolica hiše je urejena in lepa. Imamo tri različne poti, ki vodijo do glavne ceste. Pred hišo raste veliko trave. Navadno se grem igrat k prijateljici, ki živi čez cesto.

Ela, 3. b

Hiša, v kateri živim, je visoka in široka. Je bele barve. Pred hišo je enosmerna cesta, ob hiši dvorišče za avtomobile, za hišo pa vrt. Na vrtu je trampolin. Otroci spimo v isti sobi, dnevna soba in kuhinja pa sta pravzaprav en velik prostor. Živimo skupaj z babi Janjo.

Naša hiša je stara in zato imamo lesene stopnice. Hiša mi je všeč tudi zato, ker imamo v okolici vsaj pet dreves. Nikoli se ne bi rada preselila.

Zala, 3. b

Naša hiša je zidana. Zunanjost je bela in kombinirana z rjavimi ploščicami. Dolga je deset in široka osem metrov. Ima lesena okna in več vrat. Velika, temno rjava garažna vrata, lesena vrata, kovinska vrata in steklena balkonska vrata. Streha je kovinska in je temno rjave barve. Na njej sta dva velika dimnika in antena.

Naša hiša je vrstna. Pred hišo je parkirišče, za hišo pa vrt.

Borja, 3. b

SREČNA JE POT, ČE JE LJUBEZEN VODNIK

Če ti je ljubezen vodilo,
se ti bo v življenju
vedno kaj lepega pripetilo.

Kdor v srcu nosi ljubezen,
ga nikoli ne bo napadel črni pes.
Človek, ki po svetu išče srečo,
bo hitro upihnil svojo srečo.
Glavni cilj v življenju bi moral biti,
naučiti se ta trenutek ljubiti.

Rupert Jelnikar Mrak, 7. a

Izhajam iz umetniške družine. Moj oče in dedek sta slikarja, moja mama pa je glasbenica. Glasba in umetnost name v življenju zelo vplivata. Ampak najraje pojem.

Pojem pod tušem, med učenjem, med delanjem domače naloge. Pojem vedno, ko imam priložnost. Petje je del mene in bo z mano do konca. Petje je moja strast. S petjem ne bom nikoli odnehala.

Če petja ne bi poznala, bi se počutila prazno, nepopolno. V petju vidim smisel življenja. Z njim se izražam in vem, da bo z mano na vsakem koraku mojega življenja.

Na kaj pomislim, ko zaslišim besedo petje? Ljubezen, strast, upanje in lagodje. To mi daje petje – strast, veselje in fokus – to je moje življenje. Hrepenim po glasbi in želim si še več, s čimer zapolnjujem to praznino, ki živi v meni.

Petje je moje vodilo življenja, moje polnilo in veselje.

Zoya Dora Beus, 7. a

Kot je zapisal slavni slovenski pisatelj Cankar, vsak v življenju potrebuje ljubezen. Pa naj bo to ljubezen družine, prijateljev ali katerih koli živih bitij, predmetov ali stvari.

Ljudje, ki živijo skupaj, potrebujejo drug drugega, tako kot roža potrebuje vodo, da ne oveni. Mož potrebuje ženo, tako kot otrok potrebuje mamo. Učitelj potrebuje učenca, da mu preda novo snov, tako kot lačen otrok potrebuje hrano. Ptica potrebuje drevo, da si lahko na njem odpočije krila in nožice, kot brat potrebuje sestro. Barvica potrebuje šilček, da ostane ošiljena, tako kot fant potrebuje dekle. Pisatelj potrebuje list in pisalo, kot prijatelj potrebuje prijatelja. Miza potrebuje stol, tako kot pesem potrebuje verze. Učenec potrebuje zvezke, kot knjiga potrebuje platnice. Plesalec potrebuje oder, tako kot mlad človek potrebuje vzornika. Nalivnik potrebuje črnilo, kot slika potrebuje slikarja. Reka potrebuje smer, kot sreča potrebuje ljubezen.

Za naš obstoj potrebujemo veliko stvari, a se tega redkokdaj zavemo. In sreča je lahko ena pot, ki jo vodi ljubezen, prijateljstvo in spoštovanje.

Liza Marinko, 7. a

Vsak človek brez ljubezni do česarkoli ne bi bil človek.
Če človek ne bi ljubil nikogar,
sam po poti bi hodil.
Samota človeka ubija.
Vsak človek potrebuje nekoga ali nekaj,
da srečen v življenju je lahko.
Kot nekateri ljubijo ljudi, živali, stvari. Pot išče in ljubi srečne ljudi.
Svet bi bil prazen brez ljubezni,
ker ljudje nesrečni bi bili.

Lina Senica, 7. a

Stoli nam pomenijo več, kot si mislite. Če jih ne bi bilo, bi morali stati cel dan. Tudi to je ljubezen, ki nam kaže pot. Če ne bi bilo stola, bi učenec stal cele dneve. Če bi stal cele dneve, bi ga bolele noge. Če bi ga bolele noge, ne bi mogel iti na svoje prostočasne dejavnosti. Če ne bi šel na prostočasne dejavnosti, bi bil žalosten.

Včasih premalokrat pomislimo in cenimo predmete v življenju. Če ne bi bilo luči, ponoči ne bi ničesar videli in bi se zaletavali. Tako nam majhni predmeti polepšajo ali celo rešijo življenje. Seveda ste pričakovali, da bom v tem spisu pisala o ljubezni do prijateljev, družine, narave in podobnih stvari. Ampak jaz pišem o stolih. Pa ne samo o stolih. Stoli predstavljajo le eno od več milijonov nepomembnih stvari, vsakdanjih stvari, ki pa le so pomembne. Tudi te nam kažejo pot. Ni nujno, da je to samo ljubezen.

Iza Napotnik, 7. a

LJUBEZEN

Nekateri pravijo,
da je ljubezen bolezen
in da zaljubljen nisi trezen.

A zaljubljen nisi sam,
če pride tvoja strast na dan.
In če ljubljeno dekle
nazaj zardi, nasmehni se ji.
Nato lepo jo v oči poglej,
z njo kosilo kdaj pojej,
njenim šalam se nasmej.
Z njo še nekaj časa preživi,
če ne gre drugače – pa na njivi.
In preden zavedel se boš zares,
zaljubljen boš do ušes.

Gal Šoukal Avsec, 8. b

SLABA VOLJA

V mestu se je slaba volja naselila,
da bi vsadila nemir in prepir in
tako stanovalce prepodila.

A jaz tega ne trpim,
brž grem v napad,
slabo voljo prepodim
in tako se umirim.

Zdaj slaba volja sama živi
in od mojega napada
ima še vedno buške tri.

Neža Štular, 2. a

ŽIVLJENJSKO VPRAŠANJE

(prevod iz ruščine)

Ko se zjutraj zbudim,
ne vem, zakaj tako zgodaj v šolo hitim.
Tudi v šoli odgovora ni,
zakaj točno kdo živi.

ČAROBNI MIR

(prevod iz ruščine)

Kje v tem svetu našla čarobni bi cvet?
In kje v tem svetu našla bi gnomov svet?
Tam v oblakih svoj dom imajo,
čarobne rože in pritlikavi palčki
se z domišljijo igrajo.

Maša Shcherbakova, 2. a

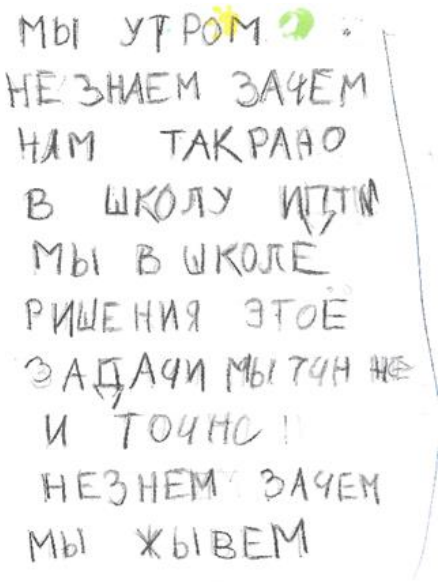

Jure Grad Jogan, 2. b

GOZD

Bos skozi temni gozd
me vodil bo moj nos,
saj bos ni lahko priti
do male hiške,
ker v njej so miške.
Moj nos pa vodi me,
da bos do male hiške
grem čez gozd,
ki temen je,
a me vodil bo moj nos.

PTIČKI

Mali ptički so se zbrali
na šolskem igrišcu
in se igrali
in klepetali:
Kaj bi se igrali?
in spraševali:
Morda skrivalnice?
So rekli in hitro tekli
in se skrili
in potem še lovili.

COPATKI

Kje je copatek moj?
Tukaj je en.
Je ta res moj?
Oj! To je copatek tvoj!
Je res moj?
Se sprašujem
In copatek ogledujem.

Ema Kunaver, 2. a

DREVO

Na vrt posadil sem drevo.
Na vrtu tam stoji in čaka,
da kdo ga oplodi.
Plodovi? Kje pa so plodovi?
Čebelica ga oplodi,
Da iz semena požene nov grmič
in se nanj usede ptič.

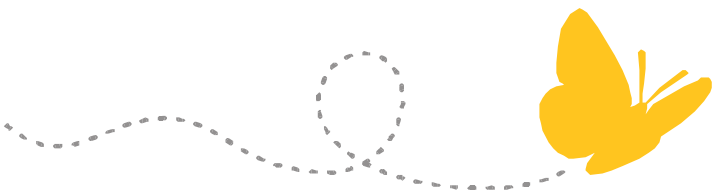

DOM

Moj dom
je kot bonbon.

Je sladek
in gladek.

Rada ga imam,
ker se tam crkljam
in posladkam.

Tak je, kadar je mir.
A ko je prepir,

slabe volje je naliv
in postane ves lepljiv.

Takrat je tudi kisel,
ker imamo slabo misel.

Če pa se smejimo,
slabo voljo prepodimo
in se umirimo.

Takrat se mavrica prikaže,
ki nam sonce kaže.

In spet je topel dom,
ves sladek kot bonbon.

Ema Kunaver, 2. a

Zmagovalka drugega mednarodnega literarnega natečaja Dom, Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik

MAMA – PRIJATELJICA

Moja mami je moja
najboljša prijateljica,
ker z mano bere knjige in mi prisluhne.
Vedno mi ponudi roko,
ko ne morem seči do neba
in ko iz mene solze tečejo.

Vedno dobro voljo mi pričara
in žalost mi odžene.
Včasih res ne vem,
ali je dobra vila
 ali le najboljša mama.

Zna biti tudi jezna,
takrat izgleda kot
rdeč napihnjen paradižnik,
a še vedno najrajši na
svetu jo imam.

Adela Gruden, 5. b

MAMA

Mama ti vedno ob strani stoji
in nikoli nesramna ni.
Po njej se zgleduj in rad jo imej,
večkrat jo prijazno poglej.

Najlepši trenutek je,
ko mama se k tebi stisne
in reče, da rada te ima
in bo za vedno tvoja mama.

Zoja Žolnir Mandelc, 5. b

MAMA

Moja mama je vedno nasmejana.
Mama je topla nežna dlan,
mama je nasmeh,
ki mi polepša dan.
Kakorkoli se mi zgodi,
lahko zaupam ji.

Ljuba dobra mamica
želje vse izpolni mi
in rada me močno ima.
Meni se zdi, da kot sonce žari.

Ines Logar, 5. b

MULTIPRAKTIK

Moja mami kuha, pere, lika,
pomiva, čisti in zlaga.
Moja malenkost ji le kdaj pomaga.

Moja mami me pelje v šolo
in mi pomaga pri nalogi.
Moja mami se ničesar ne boji,
pomembno ji je, da zame poskrbi.

Medtem ko čiščenje
že mami preseda,
očka na kavču s skodelico čipsa
televizijo gleda.

Eva Kovačič, 5. b

Jure Grad Jogan, 2. b

DOM

Vedno se je rada smejala. Imela je lepe, dolge rjave lase. Že od malega je bila vedre narave. Njene velike in globoke rjave oči so se vedno svetlikale, ko je zagledala sladoled. Oboževala ga je!
V njenem mestu je vedno dišalo. Všeč ji je bilo, ker je bilo zelo zeleno in polno dreves. Najraje pa je imela rože. Vedno, ko ji je kakšna zadišala na poti iz šole, jo je odtrgala in odnesla domov v vazo. Doma so imeli veliko rož, saj je njena mama delala v cvetličarni. Oče je bil zdravnik, kar se ji je zdelo še posebej priročno, kajti vedno, ko jo je kaj bolelo, ga je lahko prosila, naj ji pomaga. Njen mlajši bratec je bil star štiri leta in oboževal je plišaste medvedke. Spomni se, da so živeli na ozki ulici, v rumeni hiši. Všeč ji je bilo, ko je imela rojstni dan. Vedno je dobila veliko sladoledno torto. Z bratcem sta imela skupno sobo, seveda polno plišastih medvedkov in rož. Najraje je imela trenutke, ko jo je babica peljala na sladoled in sta skupaj nabirali rože. Bratec pa je oboževal teto, saj mu je pogosto podarila plišastega medvedka. Zato jih je bilo v sobi polno.
Z družino je preživela veliko časa. Hodila je v prvi razred in v šoli ji je bilo všeč. Najraje pa je imela, ko so s starši po šoli odšli na travnik in spuščali zmaje. Ona navadno ni spuščala zmajev, rada je samo opazovala, kako se gibljejo v vetru. Raje je nabirala rože. Oboževala je sončne dneve. Irak je bil včasih lep.
Nekega dne po šoli je šla z babico in z bratcem na sladoled. To je bil njen zadnji sladoled. Vračali so se proti domu. V enem samem trenutku pa se je njeno življenje obrnilo na glavo. Za seboj je zaslišala, da je nekaj močno počilo. Takšnega zvoka še nikoli ni slišala. Njena babica je zakričala in jima z bratcem ukazala, naj nemudoma stečeta proti domu. Medtem ko sta tekla, je nad sabo zagledala letalo, ki ju je preletelo z veliko hitrostjo.

Okoli nje je bilo vse megleno in komaj je kaj videla. Dim se je valil z vseh strani. Ko sta s težavo prišla do doma, je pred hišo zagledala očeta z zelo poškodovano roko. Bruhnila je v jok, saj ni vedela, kaj se dogaja. Oče je nepremično ležal na tleh in imel odprte oči. Babice ni bilo na spregled. Mama jima je naročila, naj ne gledata očeta, saj je z njim vse v redu. Prosila ju je, naj vzameta vse najpomembnejše stvari in naj jih hitro pospravita v vrečo za smeti. Bratec je vprašal mamo, kam gredo. »Na počitnice,« je odvrnila. Deklica pa je vedela, da ne gredo na počitnice. Naenkrat sta zaslišala še en močan pok, le da je bil ta še močnejši. Ko sta prišla iz hiše, sta zagledala mamo, kako joka ob očetu. Bil je ves krvav. Deklica je jokala in ni vedela, kaj naj stori. Skupina ljudi je odpeljal njenega nepremičnega očeta. Bila je obupana. Zdelo se ji je, kot da nič od tega ni resnično, kot da sanja in se bo vsak trenutek zbudila v svoji topli postelji s šopkom rož na svoji nočni omarici. Ni se.
Mama si je obrisala solze in dejala, da se bo oče vrnil, ko bo ozdravel. Prosila ju je, naj se hitro vkrcata v tovornjak.
Na koncu ulice je stal tovornjak, poln ljudi. Vkrcali so se in bratec je začel postavljati kup vprašanj. Vprašal je, zakaj z njimi ne potuje tudi babica, zakaj niso vzeli s seboj tudi očka in tete, zakaj zapuščajo svojo hišo in vse njegove plišaste medvedke. Mama mu je odgovorila, da se bodo zagotovo po vse nekoč vrnili. Po babico, po očka, teto, v hišo in k vsem njegovim medvedkom. A deklica je vedela, da to ni res. Na smrt jo je bilo strah. Čez par ur so se izkrcali iz tovornjaka in se znašli sredi puščave. Bratec je bil lačen, deklica pa je začela jokati. Mislila je, da je ona kriva za vse to. Ni razumela, kaj se je zgodilo in želela je nazaj domov. Po poteh, kjer so hodili, ni videla niti ene rože. Spali so na tleh in močno jih je zeblo. Ni vedela natanko, koliko časa je minilo, zdelo pa se ji je, da že dva dni niso jedli. Pili so samo po kapljicah, saj so varčevali z vodo. Ne babice ne tete in ne očka ni bilo na spregled. Minil je mesec in še zmeraj so hodili. Nog ni več čutila. Bratec je bil močno bolan in podhranjen, zato ga je mama stalno nosila. Tudi mama je bila šibka. Čez tri mesce je bratec umrl. Jokala je kot še nikoli. Imela ga je najraje na svetu. Z mamo pa sta morali naprej in takrat se je zdelo, kot da se pot nikoli ne bo končala.
Danes je njen rojstni dan. Mama jo objame in ji zaželi vse najboljše. Dopolnila je sedem let. Z mamo sta se morali sredi poti ločiti. Nikoli več se ni smejala. Nikoli več ni jedla sladoleda. Nikoli več ni nabirala rož. Nikoli več ni videla mame. Ne očeta, bratca, tete, niti babice. Bila je sama. Nikoli več ni videla ulice, kjer je včasih živela. Nikoli več ni videla svoje rumene hiše. Nikoli več ni stopila v prostor, kjer se je vedno počutila varno in ljubljeno. Ni imela doma. In nikoli več ga ne bo imela. Vse to zaradi enega samega trenutka, ko je v njenem mestu počilo. Nikoli ni razumela. Ime ji je Aiša.

Liana Mali, 8. a

DOM

Dom je tam,
kjer smo doma,
kjer nas nekdo rad ima.
Doma se ponoči naspimo,
popoldne pa nazaj utrujeni prihitimo.

Doma ponavljamo vse korene
in iščemo stavčne člene.
Doma se z brati in sestrami igramo
ter si včasih kakšno klofuto damo.

Ko smo malo večji, bi od doma radi odšli v svet,
vendar se vseeno nazaj vračamo spet in spet.
Kdaj pa kdaj se doma kdo na nas razjezi
in nam kakšno kazen naloži.

Ko še malo zrastemo, se od doma zares odselimo
in si ustvarimo svojo družino.
Z družino pa si ustvarimo nov dom.
Tako se vse spet ponovi
in svet še naprej vrti.

Vid Boncelj Trošt, 9. b

DOM

Dom je le eden. To ni hiša ali stanovanje, to je občutek ljubezni, toplote in varnosti, ko si obkrožen z ljudmi, ki jih imaš rad. V svojem domu ustvariš veliko spominov, tako veselih kot žalostnih, ki si jih zapomniš za vedno.

Dogodek, ki se je meni za vedno vtisnil v spomin, je, ko sem se z bratom in očetom igrala z lego kockami. Spomnim se, kako smo imeli tri različne škatle, napolnjene z lego kockami iz različnih kompletov, ter šop listov z navodili za sestavljanje različnih prevoznih sredstev in hiš. David si je vedno izbral nova navodila in tako sta z očijem v škatlah iskala delčke ter sestavljala avtomobile, letala in hiše. Jaz sem hodila okoli njiju s svojim Baby Bornom ter ju motila in prepričevala, da se gresta z mano igrat dojenčke. David se ni želel igrati in kmalu sem obupala in se jima pridružila pri sestavljanju lego kock. Največkrat sta David in oči sestavljala prevozna sredstva, jaz pa sem sezidala hišo, v kateri smo vsi živeli in se igrali.

Ko smo se po nekaj letih začeli dolgočasiti sestavljanja z navodili, pa sva se midva z Davidom spomnila različnih izzivov, ki sva jih poskušala zgraditi. Jaz sem se enkrat spomnila, da bi lahko naredila progo za vlak, ki se dvigne na našo jedilno mizo. Delala sva cel dan. Čeprav se

nama je večkrat porušila, nisva obupala. Končno nama je proti večeru uspelo, progo pa sva napeljala še čez celo mizo, tako da je vlak delal kroge. Ker je nisva hotela podreti, smo naslednji teden jedli kosila tako, da je med krožniki vijugal vlak.

Po Davidovi želji pa sva enkrat zgradila manjšo verzijo znamenitega London Eyeja. Kar nekaj dni sva porabila, da sva se spomnila, kako narediti "kapsule" za ljudi. Na koncu sva postavila stojišča in se igrala igrico. London Eye sva nastavila tako, da se je vrtel z največjo možno hitrostjo, potem pa sva na stojišče postavila figurico človeka in gledala, v kolikšnem času je padel dol. Zelo sem se zabavala, saj sva se vedno spomnila nečesa drugega.

Pred kratkim je David pospravljal stare lego kocke in domislila sva se, da še enkrat zgradiva letalo. Zdaj sva bila že tako izkušena v iskanju lego kock, da sva ga sestavila samo v eni uri.

To so eni najlepših spominov mojega otroštva in ko sem enkrat to povedala staršem, sta mi povedala še eno zgodbico o tem, kako sem zganjala vragolije Davidu in očiju, ko sem začela hoditi. Sama se ničesar ne spomnim, ker sem bila premajhna, ampak povedala sta mi, da sta David in oči zelo zgodaj zjutraj vstala in začela sestavljati lego kocke. Jaz pa sem takrat še spala, saj ponavadi nisem spala dobro, ker sem imela težave z alergijami. Največkrat sta sestavila celo mesto železniških postaj in cest s hišnimi dovozi in zmeraj, ko sem vstala, sem prišla gledat, kako gradita. Ko pa sem se naveličala gledanja, sem hodila od ene hiše do druge železniške proge in vse po vrsti uničevala, saj se mi je zdelo zabavno. Od takrat naprej pa so me vedno nesli čez dnevno sobo, saj so se bali, da bom spet kaj porušila.

Mislim, da je dom zelo pomemben, saj v njem preživiš velik del svojega življenja in je pomembno, da si v njem srečen. Prav tako pa ne nehaš hraniti spominov, saj je vsak dan nova dogodivščina, ki je lahko polna lepih spominov.

Ana Bernik Kljenak, 9. b

ČE BI SREČAL/-A BOŽIČKA

Če bi srečala Božička, bi mu najprej ponudila piškote in mu začela govoriti svoje želje. Najprej bi pomislila na sebe in si zaželela mikroskop in nekaj toplega za obleči, potem bi pomislila na svoje starše in si zaželela, da bi zdravniki izumili zdravilo, ki bi ozdravilo bolezen, imenovano multipla skleroza, da bi moja mami ozdravela. Nato pa bi pomislila, kako se počutijo otroci v Afriki, ki nimajo hrane, nekateri so tudi brez staršev, ker so umrli v vojni, zato bi mu rekla, naj otrokom in družinam, ki nimajo hrane, prinese nekaj tako dobrega za pod zob, da ne bodo nikoli več lačni. Želim si tudi, da na tem svetu ne bi bilo več vojn in da bi vsak človek imel kanček sreče.

Nina, 5. a

Če bi srečala Božička, bi si zaželela, da bi se svet znebil prepirov in vojn in da bi se bolje razumeli. Če bi to lahko naredil, bi mu izročila darilo, ki bi ga naredila sama, saj je najboljše darilo tisto, ki ga narediš sam in ne nekaj, kaj lahko kupiš v vsaki trgovini. Dobro darilo pride iz srca in ne iz trgovine. Zaželela bi si tudi, da bi se nehali zločini in ubijanje ljudi, saj bi bil tako svet boljši in živali ne bi bile več ogrožene. To bi mi veliko pomenilo. Za zahvalo bi mu ponudila mleko in piškote. Želim si tudi to, da bi pomagal mami moje sošolke in mnogim drugim, ki so na invalidskem vozičku, in tistim, ki imajo hude bolezni.

Tjaša, 5. a

Če bi srečal Božička, bi mu povedal, da zelo dobro opravlja svoje delo, saj ga nihče nikoli ne opazi in vedno prinese super darila. Vprašal bi ga, če bi kam šla, in ga povabil, da se skupaj zabavava. Z njim bi se spoprijateljil. Prosil bi ga tudi za veliko sreče, ljubezni in veselja. Prosil bi ga tudi, da bi bilo na svetu več miru in da bi otroci v drugih državah dobili tudi več hrane. Upam, da bi Božiček naredil nekaj res zanimivega, da bi nekateri ljudje dobili tudi vsaj kanček božičnega veselja.

Din, 5. a

Vedno se veselim božiča, saj je poln ljubezni in skupnih trenutkov. Najbolj se veselim Božička. Z njim bi se fotografirala, potem pa bi ga vprašala, kje izdeluje igrače, ali ima sani s čarobnimi jelenčki in vrečo z igračami. Vprašala bi ga tudi, ali lahko prinese darila otrokom po celem svetu samo v eni noči in če si pomaga s čarovnijo. Nato bi mu zaželela srečno pot.

Ema, 5. a

Če bi srečala Božička, bi si zaželela domačo žival in srečo. Želim pa si tudi, da bi bil na svetu mir, sreča, prijateljstvo in da na svetu ne bi bilo več vojn. Otroci in odrasli v Afriki nimajo pitne vode in oblek tako kot mi v Evropi, ki imamo vse. Zato sem vesela, da obstajajo dobrodelne akcije in humanitarne organizacije. Pomagajo otrokom, ki nimajo potrebnih stvari za življenje.

Julija, 5. a

Če bi srečal Božička, bi ga povabil domov. Postregel bi mu s piškoti in domačim mlekom. Vprašal bi ga, ali je letos že komu prinesel šibo. Potem bi ga vprašal, če mi lahko izpolni kakšno željo. Zaželel bi si, da bi z družino veliko potovali po svetu. Moja druga želja bi bila, da bi po svetu prenehali z vojnami in bi si ljudje med seboj pomagali in bili strpni. In moja tretja želja bi bila, da bi bil denar razporejen med vse ljudi in ne bi bil nihče reven.

Patrik, 5. a

Če bi srečala Božička in bi mi ta rekel, da mi izpolni želje, bi si zaželela, da bi bile na božič družine skupaj in se zabavale. Zaželela bi si tudi manj kreganja v družinah in več veselja, sreče, ljubezni in sočutja. Prosila bi ga za otroke v drugih državah, da bi imeli srečen božič in da bi obdaril tudi njih. Potem bi ga vprašala, kje je doma in če je lačen. Tako bi se spomnila tudi na moje sošolce in ga prosila, da bi se v razredu manj kregali, se sprejemali v igro in bili bolj povezani.

Kora, 5. a

Že od malih nog sem želela Božička zasačiti pri njegovem delu. A se mi je vedno ponesrečilo. Bila sem žalostna, a ne preveč, saj mi je vsakič prinesel super darila. Če bi ga srečala, bi mu najprej dala risbo, ki je ni nikoli opazil in sem jo zanj narisala pri šestih letih. Potem bi mu rekla, da naj več daril nosi družinam brez doma, kot pa meni, ki imam premalo prostora, da bi jih spravila. Meni naj nosi lepa čustva, ki imajo neskončno prostora v mojem srcu. Zaželela pa bi si tudi, da bi ta čustva začutili vsi drugi na tem svetu.

Izabela, 5. a

Če bi srečala Božička, bi ga prosila, naj mi prinese srečo in veselje. Rada bi, da bi tudi vsem mojim prijateljem in sosedom prinašal najlepše dneve. Prosila bi ga, če lahko pomaga vsem revnim, da naj jim hrano, dom in veselje. Ljudem v Afriki naj uresniči želje in jim prinese srečo. Če bi bila z njim, bi ga odpeljala na Ljubljanski grad in mu pokazala razgled na mesto. Če bi se to zgodilo, bi bila zelo srečna. Moja želja bi tudi bila, da moji družini da največje darilo: ljubezen in srečo. Jaz ne potrebujem ničesar, saj imam že vse, kar ljubim.

Mubina, 5. a

Če bi srečala Božička, bi se mu zahvalila za vsa njegova dobra dela. Zaželela bi si, da bi dobila še eno domačo žival. Svoji družini pa, da bi bili srečni in zdravi. Otrokom v Afriki bi želela, da dobijo hrano in vodo. Za našo Zeljo bi si zaželela, da bi bila čista in urejena, za ves svet pa, da bi se v božični čarovniji vsi zabavali.

Adrijana, 5. a

Če bi srečal Božička, bi mu rekel, naj mi prosim da srečna darila. Dal bi mu seznam mojih želja, če jih že pred tem ne bi dal na pošto. Vprašal bi ga, če lahko jaham jelene in tako bi lahko jahal jelena Rudolfa. Vprašal bi ga, če lahko grem k njemu domov na Finsko. Božička lahko vidim v svojem srcu, zato ga vidim vsak dan. Božiček je mož s polno vrečo sreče.

Oto, 5. a

Če bi srečal Božička, bi ga zaprosila za srečo, veselje in zdravje, in to za vse sorodnike. Želim si tudi igro Nintento ter rokavice za vratarja. Božička bi peljal na vroč kakav ali sok. Prosil bi ga tudi za lepšo Zemljo, bolj zeleno in prijateljsko.

Urh, 5. a

Če bi srečal Božička, bi ga povabil domov. Povedal bi mu, kaj si želim. Želim si, da bi bili vsi na svetu srečni in ne bi stradali in da bi bili s sošolci za vedno tako dobri prijatelji. Ko bi odšel, bi mu odprl vrata, da bi mu ne bi bilo potrebno oditi skozi dimnik in se lepo poslovil od njega.

Jakob, 5. a

Če bi srečal Božička, bi si zaželel mladega kameleona, ki spreminja barvo, in da bi otroci in odrasli v Afriki imeli zdravila, hrano, vodo ter prijeten dom. Povabil bi ga k sebi domov na pijačo in kakšen prigrizek. Ker bi imel pred seboj še naporno noč, bi si želel, da bi imel Božiček pomoč. Dal bi mu denar za darila, da bo lahko dal vsem otrokom darila za božič in da bodo vsi otroci na celem svetu srečni, ker imajo darila.

Val, 5. a

Če bi srečal Božička, bi si zaželel, da bi vsi otroci dobili darila, ki bi si jih zaželeli, ter da bi imeli vsi otroci tak dan, ki ga nikoli v življenju ne bi pozabili. Rad bi, da bi se vsi otroci zabavali s svojo družino pri peki dobrot. Z njegovimi sanmi bi se odpeljal v vesolje in še naprej.

Mario, 5. a

Želim si veliko sreče, ljubezni, topline in dobrote. Da ne bi le jaz, ampak da bi vsi ljudje doživeli pravljične trenutke. Tisti občutek domače topline, ki te prevzame, ne kar ob vsaki priložnosti. Ne košara, polna igrač, ampak ljubezen. Zaželela bi si, da bi ljubili vsak trenutek in cenili vsak dober občutek. In za vse to bi morali biti hvaležni. Želim si, da bi v življenje prav vsakega človeka božič prinesel kanček upanja.

Maja, 5. a

ČEPRAV TE NE POZNAM, TI ŽELIM …

Želim ti, da imaš čim boljše ocene in da se počutiš dobro, ko hodiš po hodnikih naše šole. Želim ti, da se čim bolje razumeš z učitelji in da je vsak tvoj pogovor z učitelji na šoli prijeten. Želim ti tudi veliko uspehov pri športu, ki ga treniraš, da v tem uživaš in da se veseliš vsakega treninga. Želim ti čim več smeha in zelo malo solz, če pa že bodo, naj bodo od veselja.

Andrea, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim, da ne bi imel veliko poškodb, da ne bi zamujal, da ti avtobus ne bi speljal pred nosom, da ti ne bi nikoli zmanjkalo kosmičev, da ne bi nikoli pozabil naloge in da ne bi nikoli pozabil dežnika, ko bo padal dež.

Grega, 8. b

Želim ti veliko sreče, veliko zabave, miru in da čim več časa preživiš s prijatelji in družino. Bodi vesel in skrben, srečen, da živiš, imej dobre ocene, saj boš le tako lahko študiral. Ne pozabi biti točen, ko se z nekom dogovoriš, ne jezi se na starše in jih spoštuj, saj ti oni dajejo hrano in skrbijo zate. Bodi srečen in ne pozabi, kaj vse sem ti povedal.

Maj, 8. b

Želim ti, da ko se zbudiš, ne padeš s postelje in da ti zobna pasta pri umivanju zob ne pade v umivalnik. Želim ti, da se ti glavnik ne zaplete v lase ali pade na umazana tla. Želim ti, da ne zamujaš v šolo in da ti semaforji kažejo zeleno pot. Da ne padeš po stopnicah v šoli in da ne zamudiš ure in tako dobiš neopravičene ure. Želim ti, da pri malici ne razliješ čaja in da ti pri kosilu ne pade pladenj na tla. Želim ti, da na poti domov ne izgubiš telefona in da doma ne razbiješ kozarca, čeprav se ti mudi na trening. Želim ti, da ti veriga ne pade s kolesa in da ne padeš, ko hitiš s kolesom. Želim ti, da ko greš spat, ne pozabiš vklopiti budilke in tako ne prespiš prve ure pouka.

Triša, 8. b

Želim ti, da boš čim manjkrat vstal z levo nogo. Želim ti, da pri fiziki ne pozabiš kalkulatorja in da ti pes nikoli ne zgrize domače naloge. Želim ti dober uspeh in da ko ne boš imel naloge, učiteljica le-te ne pregleda.

Anže, 8. b

Želim ti, da si pri kuhanju ne opečeš rok in da se ti ne zaleti, ko ješ. Želim ti veliko uspeha v šoli, veliko toplih dni in toplih oblačil. Želim ti, da se imaš lepo z družino in s tistimi, ki jih imaš rad. Želim ti, da ko prideš iz šole, nisi zamorjen, ampak vesel. Želim ti veliko hrane in vode, skratka vse dobro.

Tim, 8. b

Želim ti veliko pravih prijateljev in da v življenju postaneš, kar si želiš. Želim ti, da spoznaš ljubezen svojega življenja in si ustvariš družino. Naj ti v življenju vedno sije sonce in da boš še dolgo živel. Želim ti veliko prostega časa in uresničitev skritih želja. Bodi vedno nasmejan. Želim ti veliko dobrih ocen in malo domačih nalog. Želim ti več jutranjega dremeža, miru in zdravja.

Brina, 8. b

Želim ti, da ti pri zajtrku namazan kos kruha ne pade na pižamo in da ko greš zgodaj zjutraj v avto, da te ne zebe v noge. Želim ti, da najdeš prave prijatelje in da si vedno vesel in dobre volje. Želim ti veliko spanca.

Alejna, 8. b

Želim ti, da nikoli ne prideš na rdečo na semaforju, da ti avtobus nikoli ne odpelje pred nosom, dobra kosila in da se ti nikoli ne mudi.

Tim, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim, da ko se zbudiš, da se počutiš spočito in dobre volje. Želim ti, da ko greš v šolo, da ne pozabiš polovice stvari, ki jih tisti dan potrebuješ, in da ne bo začelo deževati, takrat ko nimaš dežnika. Želim ti, da ko prideš v šolo, da si dobre volje in da imaš okoli sebe prijatelje in ne razmišljaš o tem, da je pri pouku slabo. Želim ti, da ko si vprašan, da znaš in da dobiš dobro oceno in da ko greš domov, ne razmišljaš o tem, koliko naloge imaš, ampak o tem, kako bo super, ko z nalogo končaš in se lahko zabavaš. Želim ti, da se po napornem dnevu lahko vseeno zabavaš.

Ula, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim, da se vsako jutro, ko se zbudiš, prebudiš v sreče in sonca poln dan. Ko vstaneš, ti želim, da uživaš v kraljevskem zajtrku in z veseljem začneš dan. Rad bi, da kamorkoli greš, greš s polno dobre volje ter novim zmagam naproti, tudi če je težko. Pravijo, da težke poti pogosto vodijo k lepim destinacijam. Želim si, da bi se prav vsi ljudje zvečer ulegli v toplo posteljo, misleč, da bo jutrišnji dan enako dober ali celo boljši od današnjega. Na koncu koncev pa si želim, da vsak dan preživiš doživeto, kot da je tvoj zadnji.

David, 8. b

Želim ti, da zjutraj ne vstaneš zaspan in poln muk, ker moraš v šolo, ampak da se zbudiš z veseljem. Za zajtrk ti želim nekaj dobrega in ko si umivaš zobe, ti želim, da si jih umiješ dobro. Želim ti, da majice ne obrneš narobe in da varno prispeš do šole. Želim ti tudi, da v šolo ne zamudiš in da se veliko novega naučiš. Da ko si vprašan, dobiš dobro oceno in da si uspešen pri pisanju testov. Želim ti, da misliš na to, na katero srednjo šolo se boš vpisal in da boš imel dovolj točk za vpis. Želim ti, da imaš vedno nalogo in dobra kosila. V posteljo pojdi dobre volje.

Živa, 8. b

Ko se zjutraj prevažaš v šolo, naj se vsi semaforji v bližini 10 metrov na tvoji poti prižgejo zeleno. Želim ti, da se zbudiš v topli in mehki postelji. Oblaki naj se razkadijo in za sabo sonce naj pustijo. Ko se zbudiš, naj bo telefon napolnjen na sto odstotkov. Zbudi se spočit in ne vstani z levo nogo. Zajtrk naj bo slasten. Zrak naj bo svež in čist, brez prašnih delcev.

Delo in opravki na ti minejo, kot bi tlesknil, in želim ti, da imaš neomejeno prostega časa. Želim ti, da dobiš službo, ki si jo boš želel in da boš živel srečno brez skrbi.

Želim ti, da ti sonce sreče nikoli ne zaide. Želim ti, da nikoli ne pozabiš ključev ali koliko je 7 x 8. Upam, da ti ne bo potrebno nikoli delati v skupini, v kateri so ostali člani zelo nezainteresirani. Imej srečo in USB-ključek v prvem poizkusu obrni pravilno in da bodo vedno vse datoteke shranjene na ključku. Naj se ti nikoli na ekranu ne prikaže napis PRIŠLO JE DO NAPAKE, PROSIMO, POIZKUSITE KASNEJE. Želim ti, da boš zdrav.

Gal, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim vso srečo. Želim ti, da bi imel veliko lepih, zabavnih in srečnih trenutkov. Želim ti, da ob sončnem vzhodu piješ kavico in se greješ ob kaminu. Želim ti, da počneš to, kar te osrečuje in da bodo vsi testi in spraševanja lahki. Upam, da boš imel veliko srečo pri domačih nalogah.

Ace, 8. b

Želim ti, da dobro spiš, brez nemirnih sanj, da vstaneš zjutraj brez muh, da preživljaš lepe dneve z družino in prijatelji, da poješ vsak dan zajtrk v miru, da ne zamujaš k pouku, da nisi zaspan, da takrat, ko nimaš naloge, učiteljica le-te ne pregleda, da ne zboliš ravno takrat, ko imate športni, kulturni ali naravoslovni dan, da imajo zelo pogosto v šolski kuhinji tvojo najljubšo malico, da zmaguješ na tekmovanjih, da imaš čas za prijatelje, da nasmeješ ljudi, da dobro pišeš teste in da na tleh najdeš deset evrov.

Tara, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim, da zjutraj, ko ti budilka že zvoni, ne zaspiš nazaj, da ti kruh z namazom ne pade na krožnik, da ne zamujaš v šolo in da si v šoli uspešen. Želim, da ti v življenju ostanejo vsi, ki so ti pri srcu, in da iz tvojega življenja odidejo vsi, ki slabo vplivajo na tvoje počutje. Želim ti, da v šoli dobiš čim manj domače naloge in da ti molji ne preluknjajo vseh oblek. Želim ti čim več spanca in da se ne urežeš s papirjem.

Petja, 8. b

Čeprav te ne poznam, ti želim čim več uspešnih dni v šoli. Želim ti veliko lepih trenutkov z družino in prijatelji. Vsem ljudem na svetu želim, da ne bi rabili nikoli živeti ob pomanjkanju ali ob prisotnosti nasilja. Upam, da te frizer ne postriže napačno ali preveč, da se ti ne zlomi minica v svinčniku ravno takrat, ko ga najbolj potrebuješ, da tekom leta pridobiš čim več prijateljev, ljudi, ki jim lahko zaupaš. Želim ti, da ko nimaš naloge, učiteljica tega ne preveri. Upam, da ti telefon ne začne zvoniti sredi pouka in da tvoje učiteljice čim večkrat manjkajo in ti tako odpade čim več ur. Želim ti veliko domišljije pri šolskih spisih, predvsem pa ti želim veliko kvalitetnega spanca.

Ana, 8. b

Jure Grad Jogan, 2. b

LEDINSKI ČASOVNI STROJ

Gal Ključevšek, 9. a

ROMEO IN JULIJA V 21. STOLETJU

Romeo je bil sin družine Vidmar, Julijan pa je bil iz družine Novak.
Oba sta zahajala v isto srednjo šolo sredi Ljubljane. Čeprav sta si bila različna in so tudi njuni starši tekmovali v poslu, sta oba imela eno skupno veliko skrivnost.
Kmalu je prišel dan, ko se je učitelj odločil, da bosta Romeo in Julijan sodelovala pri projektu o zgodovini. Julijan je Romea ošvrknil s pogledom in se namrdnil, vendar mu je bilo hkrati všeč, da sodeluje z nekom, ki je bil za njega kot prepovedan sadež. Izmenjala sta si telefonski številki in se zmenila, da se čez pol ure dobita v parku. Obljubila sta si, da ne bosta povedala staršem in bo to njuna skrivnost. V parku sta se hitro ujela, saj sta ugotovila, da imata veliko skupnih interesov in ostala sta v parku do poznega večera, ko je poklicala Julijanova histerična mama in sta odšla domov.
Vse pogosteje sta se dobivala in nekega dne sta si po dolgih urah smejaje izpovedala ljubezen. Bila sta tako zaljubljena, da je bilo to vse težje prikrivati in kmalu so izvedeli njuni starši.
Ponoreli so ter jih zmerjali in obtoževali izdajalstva in mnogo hujših reči, kar ju je zelo potrlo. Starši so celo pisali pošto vsem učiteljem, da ne smeta nikjer sodelovati, zato so hitro vsi izvedeli njuno skrivnost in vsak dan je bilo težje.
Bilo je nekaj ljudi, ki so bili na njuni strani, vendar je bilo veliko negativnega vzdušja in nista več zdržala. Počutila da sta neljubljena in napačna.
Napočil je dan, ko sta se odločila, da bosta špricala šolo. Odšla sta do mostu, kjer sta se prvič poljubila. Še zadnjič sta se pogledala in vedela sta, da je bil ta pogled vreden vseh besed na svetu. Prijela sta se za roke in skočila. Mislila sta, da je to edina rešitev.
Ko so ju čez nekaj ur našli, so starši dojeli, kaj so storili. Ubili so nedolžna sinova zaradi svojih problemov. Nikoli niso niti skušali razumeti, kako težko je bilo fantoma in kaj vse sta pretrpela skupaj. Zakopali so bojno sekiro in se odločili, da bodo mlade ozaveščali o tem, kako pomembno je, da se počutiš ljubljenega in da nas drugačnost bogati. Vsem so želeli sporočiti, da morajo biti ponosni na to, kaj so in naj se ne sramujejo.
Romeo in Julijan sta pokopana skupaj in njuna zgodba je spremenila veliko mišljenj in morda rešila veliko mladih parov.
Na nagrobnikih Romea in Julijana pa piše življenjsko vodilo, ki je zelo pomembno:
Drugačnost nas bogati.

Marcela Grošelj, 9. b

V Ljubljani sta živeli dve premožni družini, Capudrovi in Mačkovi, ki sta tekmovali, če je bilo potrebno, tudi do smrti. Capudrovi so živeli od prodaje električnih avtomobilov in avtomobilov na hibridni pogon, Mačkovi pa so si služili denar s prodajo avtomobilov na bencinski in dizelski pogon.
Nek petek so imeli Capudrovi vrtno zabavo. Glavna zvezda je bila slavljenka Julija, ki ji ni bilo mar za zabavo ali očetovo hvaljenje s prodajo električnih avtomobilov. Zdolgočasena je sedela na stolu, nakar je zagledala njega. Znan, a skrivnosten fant Romeo se ji je približal. Že po prvem plesu se je Julija zaljubila v Mačkovega Romea in on vanjo. Še istega večera je Romeo prišel do ogromne vile, v kateri je živela Julija. Pogovarjala sta se dolgo v noč, dokler ni Romeo pobegnil pred osebnima Julijinima stražarjema.
Že naslednji dan se je mladi zaljubljeni par skrivaj poročil v cerkvi svetega Mihaela. Minilo je nekaj brezskrbnih tednov, ko je Julija izvedela strašno novico.
Julijin oče se je preveč zadolžil pri Pogorevcu in ta ni želel denarja, vendar Julijino roko. Julija je vsa obupana obiskala duhovnika, ki jo je poročil z Romeom, in ga prosila za nasvet. Rekel ji je, naj sprejme snubitev in tik pred poroko popije zvarek, ki jo bo uspaval za šest ur, ravno toliko, da jo bo Romeo na skrivaj odpeljal s poroke. Julija je nasvet sprejela in odhitela v vilo, kjer se je pripravila za poroko naslednjega dne. Duhovnik je med tem poslal načrt Romeu po sms-u, ki pa ga ta zaradi slabega signala ni nikoli dobil.

Tako je napočil dan poroke. Gostje, priče in družice so se že zbirali, Julija pa še vedno ni popila zvarka. V strahu je mislila na Romea, ki je medtem izvedel za poroko prek Instagrama Capudrovih. Odhitel je v avto in z vso hitrostjo vozil proti cerkvi. Medtem je Julija spila zvarek, vendar samo požirek. Ostalo se ji je polilo, ko se je spotaknila ob preprogo. Ker nikjer v cerkvi ni videla Romea, je sredi svečane zaobljube stekla med vsemi iz cerkve ven; tekla je po pločniku in čez prehod za pešce, sredi katerega je zaradi zvarka omedlela. Nepozorni Romeo je v tistem trenutku pridrvel, se komaj ustavil pred prehodom za pešce in obupan izstopil iz avtomobila. Misleč, da je Julijo, ki je ležala pred avtomobilom, ubil, je s solzami v očeh vzel pištolo, še zadnjič poljubil Julijo in si vzel življenje. Trenutek za tem je prišla k zavesti in ko je zagledala mrtvega Romea, si je vzela življenje še ona.
Za tragedijo je takoj izvedela vsa Ljubljana. Capudrove in Mačkove je tragedija izučila, da s sovraštvom, tekmovalnostjo in prepovedmi ne bo šlo. Sovraštvo je zamenjalo žalovanje, družini pa sta končno sklenili mir.

Marjeta Čater Timer, 9. b

S ČASOVNIM STROJEM K DALMATINU IN NJEGOVI EKIPI

Leto je naokoli in znova se je začelo nogometno prvenstvo. Letos se bodo med seboj pomerile ekipe iz različnih zgodovinskih obdobij. Kot ena izmed tiskovnih predstavnic nogometne ekipe Slovenski reformatorji sem se odločila, da se z ekipo podam na prvenstvo in vam jo predstavim, še posebej pa si želim spoznati njihovega trenerja. Kako mi bo to uspelo? Preprosto, s časovnim strojem.

Jurij Dalmatin, glavni trener in prvi prevajalec Svetega pisma v slovenščino, si je po uvodnem treningu le vzel deset minutk časa, da mi ustreže in pove nekaj o svoji ekipi. Slovenski nogometni klub reformatorjev si želi s svojimi zmagami spodbuditi svoje oboževalce in zveste navijače k verskemu gibanju protestantizmu, ki se bori proti napakam katoliške cerkve. V svoji ekipi imajo najboljše prav na tem področju.

Po kosilu smo imeli vsi (ekipa, trenerji in ostali) skupen sestanek. Potrebno se je bilo dogovoriti, kdo bo govoril na tiskovnih konferencah, kdaj bodo »slikanja« za naslovnice različnih časopisov in kako bo s treningi. Po končanem sestanku sem želela zadržati Trubarja, Bohoriča in Krelja, da bi mi povedali kaj o sebi.

Primoža Trubarja, najboljšega in najpomembnejšega slovenskega napadalca, sem vprašala: »Kaj menite, katere so najpomembnejše zmage za Slovence in ste za njih zaslužni prav Vi?« Trubar se je zamislil in odgovoril: »Prav gotovo prvi slovenski knjigi, Katekizem in Abecednik, zmagi iz leta 1550, in pa to, da sem Slovence (moje zveste navijače) prvič nagovoril z besedo Lubi Slovenci.« Še preden sem uspela karkoli reči, se je oglasil Bohorič in pripomnil: »No, no Trubar, ne bodi preponosen. Leta 1584 sem tudi jaz priboril pomembno zmago, ko smo izdali Zimske urice.« Naj omenim to, da je Bohorič pogosto tisti, ki se čuti nepomembnega samo zato, ker mu je trener dodelil položaj branilca in ga nikoli nihče ne omeni. Primož Trubar mu je zabrusil nazaj: »Seveda nismo pozabili. Pa tudi tega, da si se šopiril s svojo novo pisavo nismo pozabili!« Bohorič se je branil: »Bohoričica je veliko bolj berljiva kot vse pisave do zdaj, butec!« Tedaj se je končno vmešal Sebastjan Krelj, vratar naše ekipe. Ja, to je tisti, ki je napisal Otročjo biblijo. Pogledal je proti meni in dejal: »Čeprav gresta na isti gol, se še dolgo ne bosta zmenila, kdo naj ga zadane. Le če se bosta spametovala, jima bo uspelo.«

Na tistem prvenstvu so bili uspešni. Naredili so kar nekaj sprememb in opozorili na kar nekaj napak katoliške cerkve. Po vrnitvi domov sem razmišljala, kaj je rekel Krelj. V trenutkih, ko imamo skupen cilj, moramo sodelovati. Če je to rekel Krelj, je treba dati v navednice.

Pija Marija Kopač, 9. a

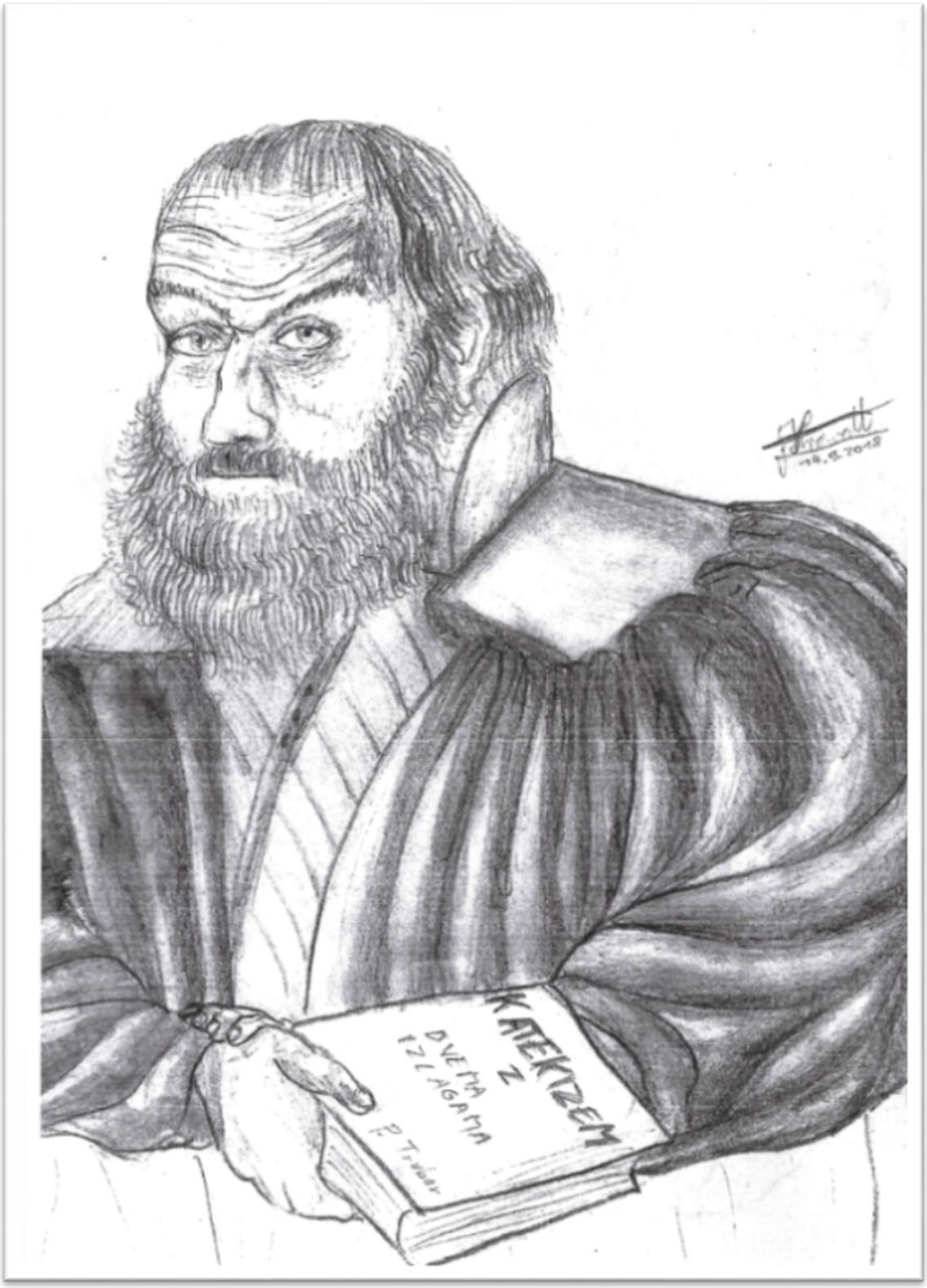

Nik Hrovat, 9. a

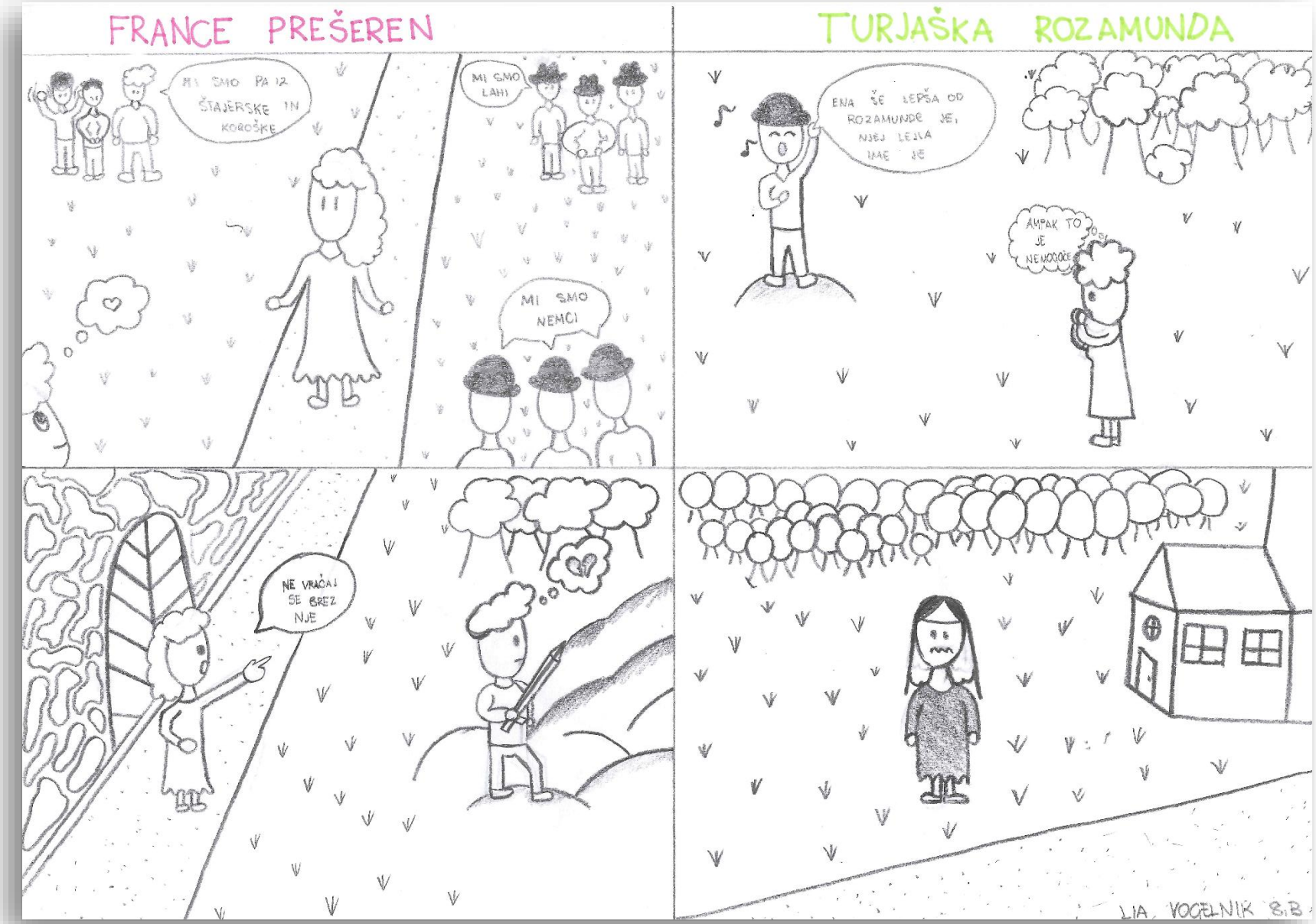
FRANCE PREŠEREN
MI SMO PA IZ ŠTAJERSKE IN KOROŠKE
MI SMO LAHI
MI SMO NEMCI
NE VRAČAJ SE BREZ NJE
TURJAŠKA ROZAMUNDA
ENA ŠE LEPŠA OD ROZAMUNDE JE, NJEJ LEJLA IMAĘ JE
AMPAK TO JE NEMOGOČE
LIA VOGELNIK 8.B

Martin Krpan
BRDAVS ČAKA NOVEGA NASPROTNIKA NI UJRWEN, KER JE VSEH PREMAGAL Z LAHKOTNOSTJO.
Živijo, Krpan sem!
HA-HA-HA! KAKŠNO KOBILICO PA IMAŠ?!
NO! BOND ŽE VIDEN!
OJOJOJ, KAJ BO POTEM?
ZAČNIVA?
ZAČNIVA!
BOOM!
HVALA KRPAN! BRAVO!
IZVOLI!
PONUJAM TI KAR ŽELIŠ! POGAČE, VINO, CELO MOJO HČERKO!
IN DOVOLILNICO!
Sofya Revo 7.b

MARTIN KRPAN

Nekoč nek Martin je bil močan,
pisal se je Krpan.

Kobilico svojo prenašal je,
ko jo od soli bolelo je vse.

Ko tako nekega dne sol prenašal je,
se nad njegovo močjo cesar sam navdušil je.

Ko leto mine in par dni,
Brdavs na Dunaju straši.

Velikana premagati ni mogel nihče,
takrat kočijaž na Krpana spomni se.

Pa pošljejo sla na Vrh k vsem Svetim Trojicam,
da pripeljal bi rešitev vsem beticam.

Čez dan se Martin že Dunaju razkazuje
in načrt za boje kuje.

Preizkusi orožje, a nič ni v redu,
vse pobije, vse razbije in na koncu v kovačnico zavije.

Naredi Martin si sekiro,
z njo poseka cesaričino drevo milo.

Zdaj, ko ima vse za boj,
primanjkuje mu samo še konj.

Že spet Krpan ni zadovoljen,
kobilo svojo hoče ali pa v boj noče.

Naslednje jutro kobila je pri njem
in orožje čaka na njegov prijem.

Se sprimeta z Brdavsom in
en, dve, tri na Brdavsu več glava ne visi.

Je Dunaj rešen, cesar srečen,
vse, kar je ostalo, je plačilo.

A ko cesar mu ponudi hčer,
cesarica doda svoj spev: »Lipo si, hčerke pa ne,
pa če grad mi pred očmi zruši se.«

A Krpan ve, kaj hoče, in to dobi,
dovoljenje za tovorjenje soli.

Krpan odide, Dunaj zamine, a ljudstvo ga ni pozabilo kar tako,
saj še stotine let kasneje o njem beremo.

Brina Šalamon, 7. b

ŠALE IZ 7. A

Gre želva čez cesto in oropa 12 polžev. Ko pridejo policaji in jo vprašajo, kaj se je zgodilo, želva reče: »Jaz se ničesar ne spomnim, vse je tako hitro potekalo.«

Ajda, 7. a

Janezek je dobil novo kolo. Takoj se usede nanj in se zapelje. Pa pride po enem krogu spet do mame in reče: »Poglej mama, brez rok!« Spet se odpelje. Pa pride po drugem krogu spet nazaj: »Poglej mama, tudi brez nog!« In se spet odpelje. Pa pride potem spet nazaj: »Poglej mama, brez zob.«

Zara, 7. a

Tujec vpraša domačina:« Koliko je ura?«

Pa ta pogleda proti soncu in reče: »Dve.« Pa reče tujec: »A ti to kar po soncu, kaj pa takrat, ko ni sonca?« Domačin: »Za takrat imam pa trobento.«

Pa ga tujec vpraša: «Trobento?« Domačin pa reče: »Ja, ponoči se zbudim, začnem igrati trobento, pa se iz sosednjega okna sliši glas: »Kdo igra trobento ob 03.00 zjutraj!?«

Zara, 7. a

Sta šla volk in zajec skupaj v gostilno in pride natakar ter ju vpraša:« Kaj bosta jedla?« Pa mu zajec odgovori: »Veliko glavo zelja prosim.« Volk pa mu odgovori: »Nič.« Pa ga natakar vpraša: «Kako to nič?« In mu volk odgovori:» A misliš, da bi midva skupaj prišla, če bi jaz hotel jesti?«

Rupert, 7. a

Šale je zbral Emelin Vid Novak, 7. a

NEMŠČINA SE PREDSTAVI

Petar Orlovič

Alter: 14 Jahre alt

Beschreibung:

die Augen: blau

die Haare: kurz, braun

die Figur: schön

Sternzeichen: WAAGE

Er ist humorvoll.

Er ist ruhig und sportlich.

Lan Kutin 9.a

JAKOB MERLAK

Alter: 14 Jahre alt

die Augen: blau

das Gesicht: schön

die Nase: normal

der Mund: groß

die Ohren: klein

die Haare: blond

Sternzeichen: Krebs

Das Horoskop:

Er ist humorvoll und sympatischer.

Er ist launisch und tolerant.

Beti, 9.a

LAN KUTIN

Alter: 14 Jahre alt

Gesichte: rund

Augen: braun

Nase: normal

Haare: braun

Sternzeichen: Krebs

Er ist sympatisch und humorvoll.

Er ist ruhig.

Luka Žagar, 9.a

NIK TRČEK

Alter: 15 Jahre alt

das Gesicht: oval

die Haare: braun

die Augen: braun

Sternzeichen:

• Schütze

Er ist sehr sportlich und energisch.

Manchmal kann er sehr impulsiv sein.

EVA SLANA 9.a

Teo Cvar

Alter: 15 Jahre alt

das Gesicht: oval

die Augen: grün

der Mund: klein

die Nose: normal

die Ohren: klein

die Haare: kurz, braun

Sternzeichen:

Du bist launisch,

fleißig und freundlich.

Du hast viel Energie.

Zina Birsa 9.A

LUKA ŽAGAR

Alter: 15

Beschreibung: nett, intelligent

das Gesicht: schön

die Augen: grün

die Haare: kurz, braun

Sternzeichen: Steinbock

Er ist sehr logischer und geliebiger,

Er ist also sehr intelligent.

Urban Albin Turk, 9.a

BETI IVANC

Alter: 15 Jahre alt
das Gesicht: schön
die Augen: braun
der Mund: groß
die Nase: normal
die Ohren: klein
die Haare: braun

Jakob Merkač 9.a

Sternzeichen: Fische
Sie ist geduldig und energetisch.
Sie ist sehr tolerant und sensible.

EVA SLANA

Alter: 15 Jahre
Beschreibung:
Auge: blau
Nase: normal
Mund: klein
Haare: lang
Figur: schlank
Sternzeichen: Steinbock
Du bist sehr logischer und geduldiger Mensch. Leider bist du auch oft pessimistisch.

URBAN ALBIN TURK

ALTER: 15 Jahre alt
BESCHREIBUNG: das Gesicht: oval
die Haare: braun
die Figur: schön
STERNZEICHEN: Steinbock

Er ist geduldig und ruhig. Er ist fleißig.
Er ist tolerant.

Ela M. Koležnik
9.a

Brina Birsa

Alter: 14 Jahre alt
das Gesicht: oval
die Augen: braun
die Nase: lange
Sternzeichen: Steinbock

Du bist sehr sportlich.
Leider bist du zu possessiv.

9.A

ELA MARJA KOLEŽNIK

Alter: 14 Jahren
Beschreibung:
Die Augen: braun
Die Haare: lang und braun
Die Figur: schön

Sternzeichen: Krebs

Sie ist sehr lustig. Ela ist sympatisch. Sie ist ruhig und tolerant.

Petar V.
9.a

ŠUMEČE TABLETE

za zagotovljene uspehe

„Ena šumeča tabletka na dan odžene vse ŠUSE stran!"

Uporaba: Pred testom matematike/fizike priporočljiva trojna doza.

Pred testom slovenščine priporočero uporabiti z našimi tabletkami proti živčnemu zlomu (čeprav vam tudi to ne zagotovi, da boste rešili vaš 9-stranski test v roku 45 min.)

Posebna akcija za nakupe v decembru (mesecu, v katerem je več testov kot dni):

1+1 gratis

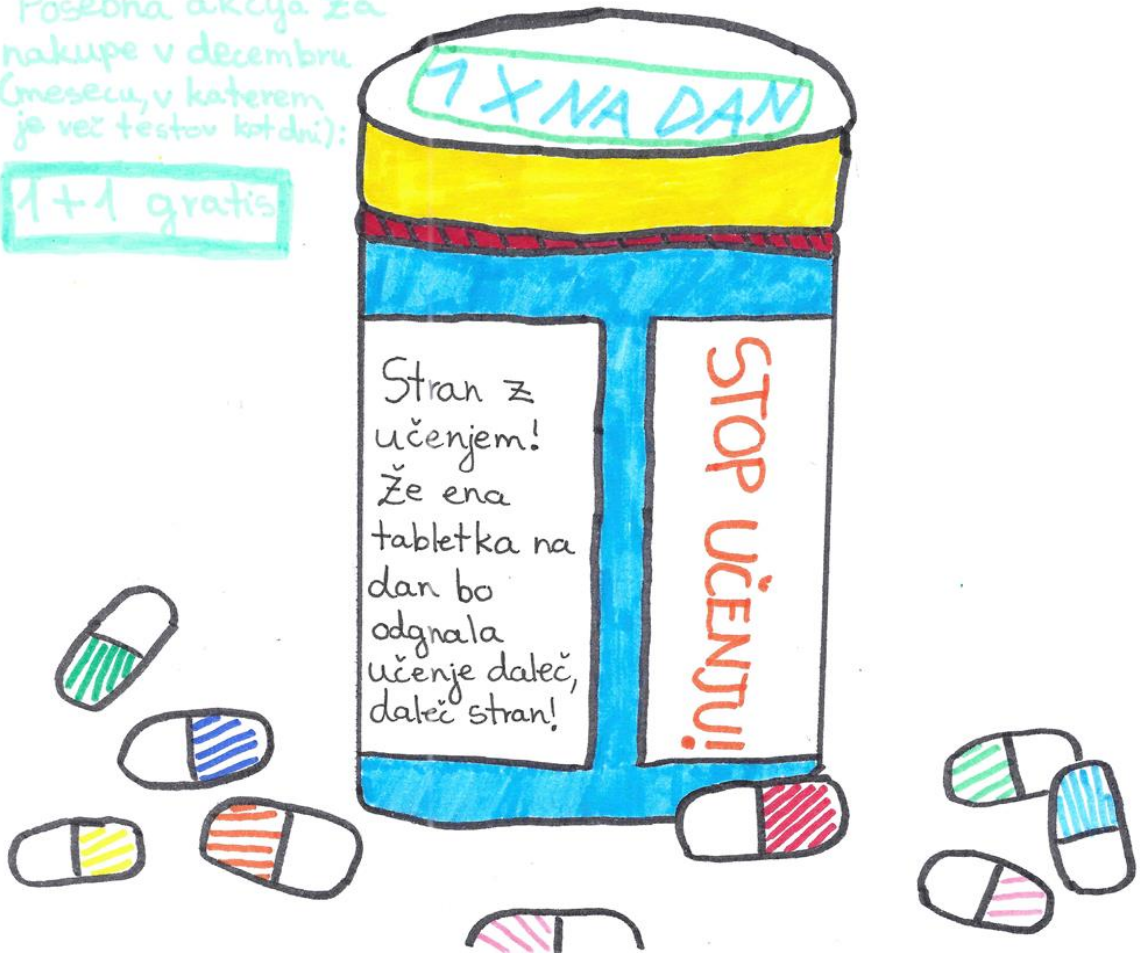

Živa Krapenc, 8. a